Biblioteca Centrală Regională Hunedoara-Deva

Proletari din toate țările, uniți-vă!

Scînteia tineretului

ORGAN CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI MUNCITOR

Anul X Seria II-a Nr. 1666 | 4 PAGINI — 20 BANI | Sîmbătă 4 septembrie 1954

Utemiștii și tinerii care muncesc la sate au în momentul de față o sarcină însemnată: aceea de a participa cu toate forțele la pregătirea și executarea în timp cît mai scurt și în cele mai bune condiții a însămînțărilor de toamnă.

Obținerea unor recolte mari în anul viitor cere o muncă încordată, pentru respectarea tuturor regulilor științifice, pentru aplicarea metodelor agrotehnice înaintate în cultura plantelor.

Organizațiile de bază U.T.M. trebuie să desfășoare o largă muncă politică în rîndurile tineretului muncitor de la sate și ale tuturor țăranilor muncitori, pentru ca indicația Proiectului de Directive ale Congresului al II-lea al partidului — care prevede ca însămînțările de toamnă să se termine în 20-25 zile — să fie îndeplinită întocmai.

SĂ PREGĂTIM BINE ȘI LA TIMP ARATURILE DE TOAMNĂ

Angajamentele tinerilor mecanizatori

TIMIȘOARA (de la corespondentul nostru Isacov Svetislav).

Proiectul de Directive ale Congresului al II-lea al Partidului cu privire la dezvoltarea agriculturii în următorii 2-3 ani, constituie un imbold spre noi realizări pentru muncitorii din gospodăriile de stat și S.M.T.-uri.

La gospodăria de stat Măureni, raionul Reșița, tractoriștii din brigada utemistului David Ion, după ce au citit Proiectul de Directive, au discutat în cadrul consfătuirii de brigadă despre îmbunătățirea modului de utilizare a parcului de mașini și tractoare pentru asigurarea îndeplinirii normelor de lucru de către toți tractoriștii.

In urma discuțiilor, brigada tovarășului David Ion s-a angajat să-și depășească planul de lucru în campania de toamnă cu 40 la sută, să realizeze economii de piese în valoare de 8.000 lei, să execute numai lucrări de bună calitate și să îngrijească bine tractoarele, prelungindu-le durata de funcționare între două reparații cu 1400 ore.

Tinerii tractoriști din brigada utemistului David Ion de la G.A.S. Măureni muncesc cu rîvnă în cadrul întrecerii pentru titlul de „cel mai bun tractorist", hotărîți să-și realizeze angajamentul luat.

★

Tractoriștii din brigada utemistului Dumitrescu Gheorghe de la S.M.T. Biled care lucrează în gospodăria colectivă „Drum Nou" din comuna Becicherecul Mic, muncesc cu multă rîvnă pentru a traduce în fapte indicațiile cuprinse în Proiectul de Directive. Ei sînt hotărîți să termine la timp arăturile adînci de toamnă.

Pînă acum au înregistrat un mare succes, terminînd arăturile pe o suprafață de 320 hectare din 400 hectare cît este planul.

Fiecare utemist din brigadă își depășește planul cu cel puțin 30 la sută însă fiecare se gîndește să obțină realizări mai mari în cadrul întrecerii pentru titlul de „cel mai bun tractorist".

Combinele sovietice K. U. 2 pe ogoarele G. A. S. Urleasca

De cîtva timp în remiza gospodăriei agricole de stat Urleasca, raionul Brăila, se află două mașini agricole noi, nemaiîntîlnite pe ogoarele patriei noastre. Sînt combinele sovietice KU 2 pentru recoltatul porumbului, care vor fi întrebuințate pentru prima dată anul acesta în țara noastră la lucrările de recoltare a porumbului. Ambele combine vor recolta zilnic, 14 ha. de porumb înlocuind munca a peste 140 de oameni. Ele vor fi mînuite de combinerii fruntași Alexandru Filoti și Constantin Simion. Combinele execută simultan recoltatul cocenilor cu știuleți, separarea știuleților de coceni, dezvelirea știuleților de frunze și tocarea cocenilor prin însilozare. Ca produse se obțin știuleții curățați de frunză într-un bunker și cocenii tocați cu frunzele în alt bunker.

Pe ogoarele gospodăriei se anunță o bogată recoltă de porumb. Porumbul cultivat pe 806 ha. a crescut mare și frumos. Pe fiecare tulpină de porumb sînt doi și chiar trei știuleți. Cel mai frumos este porumbul de pe cele 150 ha. însămînțate în cuiburi așezate în pătrat. După aprecierile tehnicienilor agronomi recolta medie ce se va obține de pe această suprafață întrece cu 2-300 kg. boabe recolta ce se va obține de pe suprafața cultivată după metoda rîndurilor drepte. Aceste succese au fost obținute de muncitorii de la gospodăria de stat Urleasca datorită respectării întocmai a regulilor agrotehnice.

Pregătirile pentru însămînțările de toamnă

Muncitorii de la secția Gottlob a gospodăriei agricole de stat Grabăț, regiunea Arad, au terminat treierișul păioaselor cu 11 zile înainte de termen. Acum, muncitorii acestei secții au început pregătirile pentru însămînțările de toamnă.

Organizîndu-și munca în două schimburi și folosind în întregime capacitatea de lucru a mașinilor, ei au arat și grăpat, pînă acum, pentru însămînțările de toamnă, o suprafață de peste 250 ha. și au început la unele culturi, însămînțările de toamnă. Formînd cuplaje de 3 semănători la un tractor, ei au însămînțat în cîteva zile suprafața de 37 ha. cu rapiță, 15 ha. cu borceag de toamnă, 31 ha. cu ceapă verde, 3 ha. cu spanac. Muncitorii acestei secții au condiționat totodată pentru însămînțările de toamnă o mare cantitate de sămînță de grîu și orz.

438 tone semințe condiționate

Pînă la 2 septembrie, în regiunea Suceava s-au executat arături pentru însămînțările de toamnă pe o suprafață de 14.358 ha. In gospodăriile agricole de stat din regiune s-au arat aproape 1.900 ha., iar în gospodăriile agricole colective și întovărășirile agricole aproape 600 ha.

Paralel cu executarea arăturilor se pregătesc semințele necesare însămînțărilor de toamnă. Pînă acum, muncitorii de la gospodăriile agricole de stat au condiționat 433 tone de semințe. Mari cantități de semințe au condiționat și țăranii muncitori cu gospodării individuale. Țăranii muncitori din comuna Vorona, raionul Botoșani, de exemplu, au condiționat la cele două centre care funcționează în comună, aproape 12.000 kg. de grîu.

Pentru titlul de „cel mai bun tractorist"

CONSTANȚA (de la corespondentul nostru Ion Ghițulcă).

S.M.T. Valul lui Traian — care lucrează pe ogoarele a 9 gospodării agricole colective, 7 întovărășiri agricole și pe pămînturile țăranilor muncitori cu gospodării individuale, și-a îndeplinit pînă la 23 August planul pe campania de vară în proporție de 102 la sută. Pe feluri de lucrări a realizat: la seceriș 118 la sută pînă la 29 iulie; la dezmiriștit — 112 la sută pînă la 30 iulie; la treieriș — 100 la sută pînă la 22 august. Planul la arăturile pentru însămînțările de toamnă a fost îndeplinit în proporție de 130 la sută pînă la 25 august. Odată cu îndeplinirea planului cantitativ, tinerii mecanizatori s-au străduit să execute și lucrări de cea mai bună calitate.

Datorită îndrumării permanente din partea colectivului de conducere al stațiunii și tehnicienilor, numeroase brigăzi de tractoare au reușit să depășească cu mult planul pe campanie. Brigada a IX-a de tractoare, condusă de utemistul Popa Constantin, care lucrează pe ogoarele gospodăriei colective „Lazăr Cernescu" din comuna Valul lui Traian și ale întovărășirii agricole din aceeași comună și-a realizat planul la seceriș în proporție de 220 la sută, la dezmiriștit — 225 la sută. Împreună cu succesele obținute la arăturile pentru însămînțări de toamnă a realizat pînă în prezent 1350 hantri în loc de 650 hantri planificați. Această brigadă a redus prețul de cost pe hantru cu 14 la sută realizînd economii de combustibil și piese de schimb in valoare de 54.000 lei.

In cadrul întrecerii pornite între brigăzi, succese deosebite a obținut și brigada a XV-a, condusă de utemistul Păduraru Ion, care a îndeplinit planul de producție pe campania de vară în procent de 190 la sută, realizînd în loc de 520 hantri planificați, 750 hantri. Tot la fel și brigada a X-a, condusă de utemistul Berceanu Ștefan, care lucrează pe ogoarele gospodăriei colective „Olga Bancic" din satul Palazul Mare și-a îndeplinit planul pe întreaga campanie de vară în procent de 180 la sută, efectuînd dezmiriștitul pe o suprafață de 643 hectare în loc de 450 ha. cît a avut în plan, precum și 450 hectare arături pentru însămînțările de toamnă în loc de 200 hectare.

Bătălia pentru obținerea titlului de „cel mai bun tractorist" pe stațiune este în toi. Pînă acum cei mai puternici concurenți din stațiune sînt utemiștii: Apostol Dumitru care la dezmiriștit și-a realizat planul în procent de 198 la sută, iar la arături de toamnă în procent de 200 la sută — realizînd planul în campania de vară în proporție de 300 la sută, și Pondor Ștefan, care, la dezmiriștit a realizat planul în proporție de 250 la sută, la arături 140 la sută — realizînd planul pe campania de vară în proporție de 201 la sută.

Bătălia continuă. Tinerii mecanizatori de la S.M.T. Valul lui Traian, însuflețiți de măsurile prevăzute în Proiectul de Directive ale Congresului al II-lea al Partidului cu privire la dezvoltarea agriculturii în următorii 2-3 ani, se străduiesc ca de la o zi la alta să-și depășească realizările.

Să punem în valoare noi terenuri pentru agricultură

PROIECTUL DE DIRECTIVE al Congresului al II-lea al Partidului care a fost primit cu vie însuflețire de către toți oamenii muncii din patria noastră, deschide noi și mărețe perspective de dezvoltare rapidă a tuturor ramurilor agriculturii. Proiectul prevede sporirea considerabilă a producției de cereale, de plante tehnice, de legume și cartofi, dezvoltarea viticulturii, pomiculturii și creșterii animalelor. Obținerea unui belșug de produse agricole are ca scop îmbunătățirea într-o măsură din ce în ce mai mare a aprovizionării oamenilor muncii cu produse agro-alimentare și a industriei ușoare și alimentare cu materii prime agricole.

Creșterea producției la principalele plante de cultură se va realiza în primul rînd prin aplicarea agrotehnicii avansate, prin lărgirea mecanizării muncilor agricole. In același timp, proiectul prevede mărirea suprafeței arabile a țării pînă la 10.000.000 ha. în anul 1956. Aceasta va duce, bineînțeles, la creșterea producției agricole globale și la creșterea producției agricole-marfă.

Cifra de 10.000.000 ha. teren arabil poate fi realizată și chiar depășită pe baza măsurilor pe care le va lua Ministerul Agriculturii și Silviculturii în colaborare cu sfaturile populare. La punerea în practică a acestor măsuri, organizațiile de bază U.T.M. sătești, utemiștii și tinerii țărani muncitori pot aduce un serios aport.

Priviți puțin în jurul vostru. In vatra satului, pe marginea șoselelor și căilor ferate, în luminișurile largi ale pădurilor, în luncile inundabile ale rîurilor, mii și zeci de mii de hectare de pămînt bun, uneori foarte roditor, sînt folosite la întîmplare sau nu sînt folosite de loc.

In curînd va începe acțiunea de înregistrare a tuturor suprafețelor cultivabile. Utemiștii și tinerii țărani muncitori au datoria să ajute din plin pe tehnicienii care vor face măsurătorile, să le dea toate indicațiile de care au nevoie pentru a-și îndeplini repede și în bune condițiuni sarcina.

Aceasta nu este însă decît o mică parte din munca pentru descoperirea și darea în folosință a terenurilor bune de cultură. Există încă multe alte mijloace prin care utemiștii și tinerii țărani muncitori pot și trebuie să-și aducă contribuția la realizarea celor 10.000.000 ha. teren arabil. In vetrele satelor, de pildă, există mari suprafețe de pămînt care pot fi folosite. Organizațiile de bază U.T.M., sub conducerea organizațiilor de partid, pot lua inițiativa valorificării acestor terenuri, ajutînd fie la cultivarea lor cu legume sau cartofi care vor da recolte bune, deoarece terenurile din vatra satului sînt de obicei foarte rodnice — fie la plantarea cu pomi fructiferi, în cazul cînd se constată că terenul nu este potrivit pentru legume sau cartofi. Pomi fructiferi mai pot fi plantați — așa cum arată Proiectul de Directive — de-a lungul șoselelor și căilor ferate. In acest fel se va obține o bună folosire a marginilor de drum, care în multe locuri continuă să slujească numai ca sălaș pentru buruieni și pentru diferiți alți dăunători ai culturilor agricole. Și în această acțiune de înfrumusețare a șoselelor și drumurilor de fier și la valorificarea pămîntului care stă nefolosit de-a lungul lor, utemiștii și tinerii muncitori de pe ogoare trebuie să-și aducă contribuția lor patriotică.

Zeci și chiar sute de mii de hectare de pămînt bun, productiv, se pierd datorită unor condiții naturale care pot fi ușor înfrînte. Unele bucăți de teren sînt inundate cu regularitate, aproape în fiecare an, ori sînt pline de bălți care le fac nepotrivite pentru cultură; altele dimpotrivă suferă de lipsa apei, deși conțin destule materii hrănitoare necesare plantelor, pe altele, însfîrșit, se întind din ce în ce mai mult, ca o plagă, mărăcinișuri din cauza cărora plugul nu poate intra. Munca utemiștilor și a tuturor tinerilor țărani muncitori, însuflețiți de dragoste adîncă de patrie, de dorința de a o înfrumuseța și a o îmbogăți tot mai mult va ajuta foarte mult la recîștigarea acestor terenuri, de pe care se vor putea recolta mii de tone de cereale, legume, fructe etc. La lucrările de îndiguire, de secare, la irigații, defrișări și alte lucrări care se vor iniția, tineretul muncilor de la sate trebuie să fie în primele rînduri.

Un obiectiv important al Proiectului de Directive ale Congresului al II-lea al Partidului este acela că, odată cu sporirea producției agricole vegetale, trebuie să se îmbunătățească simțitor creșterea animalelor. In această direcție, asigurarea hranei îndestulătoare și de bună calitate este hotărîtoare. In satele țării noastre sînt suprafețe destul de mari de izlazuri destinate să asigure în cea mai mare măsură nutrețul pentru animalele țăranilor muncitori, de cu primăvară și pînă toamna. Dar o parte însemnată a acestor suprafețe dau o producție mică de iarbă și nu poate fi folosită decît puțin timp, la sfîrșitul primăverii și începutul verii. Acest fel de izlazuri trebuie desființat cu hotărîre, deoarece nu aduce nici un fel de folos. Izlazurile cu producție mică vor fi desțelenite și însămînțate cu plante furajere care dau o producție mare, capabilă să satisfacă cerințele. Utemiștii trebuie să explice țăranilor muncitori de ce trebuie să renunțe la izlazurile cu productivitate mică, să lupte pentru mai buna folosire a acestor izlazuri, pentru introducerea pe o scară cît mai întinsă a conveierului verde care asigură nutreț îndestulător pentru animale în cea mai mare parte a anului.

Acțiunea de descoperire a terenurilor nelucrate și darea lor în folosință pentru agricultură, oferă largi posibilități de inițiativă organizațiilor de bază U.T.M., utemiștilor și tinerilor care muncesc la sate. Este necesar ca aceste posibilități să fie folosite din plin, pentru a da patriei mii și zeci de mii de hectare de noi ogoare, grădini de legume sau livezi de pomi, care vor contribui la îmbunătățirea aprovizionării orașelor și satelor, la creșterea nivelului de viață al oamenilor muncii.

In întrecerea pentru a obține titlul de „cea mai bună filatoare"

Tinerele filatoare Suzana Nicoară și Maria S. Petre de la întreprinderea „Industria bumbacului A" din Capitală sînt bune prietene. Le-a împrietenit munca de zi cu zi. Amîndouă conduc brigăzi de tineret în sectorul filatură, amîndouă se ajută tovărășește ori de cîte ori e nevoie.

O întîmplare petrecută de curînd a întărit și mai mult prietenia celor două tinere. Cu două luni în urmă, la îndemnul comitetului U.T.M. din întreprindere, Maria S. Petre a lansat chemarea la întrecere pentru cîștigarea titlului de „cea mai bună filatoare". Atunci, în cadrul unei consfătuiri, ea a expus pe scurt obiectivele întrecerii: sporirea producției de fire, îmbunătățirea calității, reducerea prețului de cost, păstrarea curățeniei la locul de muncă. Suzana Nicoară a răspuns cea dintîi chemării la întrecere. Au susținut-o atît filatoarele din brigada a IV-a U.T.M. pe care o conduce, cît și celelalte filatoare din sector.

De atunci au trecut aproape două luni. Toate tinerele utemiste de la sectorul filatură sînt antrenate acum în întrecerea pentru obținerea titlului de „cea mai bună filatoare".

La sfîrșitul lunii august, roadele muncii au fost deosebit de însemnate: 6.664 kg. de fire produse peste planul lunar. În același timp, calitatea firelor a fost îmbunătățită cu 8 la sută, iar prețul de cost a fost redus simțitor. Titlul de cea mai bună filatoare de la întreprinderea „Industria bumbacului A" a fost acordat fruntașei în întrecerea socialistă Suzana Nicoară care a realizat în medie o depășire zilnică a planului de producție de 14 la sută. Brigada pe care o conduce ea a dat peste planul lunar cu 7 la sută mai multe fire.

Fruntașa în întrecerea socialistă Maria S. Petre a dat peste plan cu 11 la sută mai multe fire, dar este hotărîtă să-și întreacă prietena. Pe tabloul evidențiaților au mai apărut și alte nume de filatoare fruntașe, printre care și Vasilica Duculescu, Alexandrina Negrea, Maria Almășeanu, Florica Bordeianu și altele.

Întrecerea pentru obținerea titlului de cea mai bună filatoare din întreprinderea „Industria bumbacului A" continuă cu aceeași însuflețire.

(Agerpres)

★ ——— ★

La o cooperativă meșteșugărească

La secțiile rotărie și fierărie ale cooperativei meșteșugărești „6 Martie" din Dorohoi, l-am văzut lucrînd pe utemistul Vasile Grădeanu, fierar. De fapt, în această secție întîlnești și alți tineri, care alături de muncitori mai vîrstnici, cum sînt rotarul Anton Aurel și fierarul Leon Buharschi, produc diferite obiecte necesare oamenilor muncii.

De curînd, din mîinile lor, au ieșit 14 căruțe. Cu cîteva din ele au fost înzestrate cooperativele sătești din Broscăuți, Trestiana, Vorniceni și Pomîrla. Acum la magazinele din aceste sate se vor aduce mai ușor produse industriale pentru țărănimea muncitoare.

Multe alte produse ale cooperativei „6 Martie" iau drumul satelor. Am fost la secția de tinichigerie și la celelalte secții producătoare de bunuri de larg consum ale cooperativei. Diversitatea sortimentelor, grija cu care se lucrează fiecare lucru te impresionează plăcut.

Rînd pe rînd, cu căruțele fabricate de ei, sau cu alte mijloace de transport, meșteșugarii de la această cooperativă trimit la sate sau la oraș produse mai multe și mai bine lucrate. De la secția tinichigerie, unde muncesc tovarășii Lupu Lungu și Simion Braun, se livrează multe lucruri folositoare unei gospodării. De exemplu, în ultima vreme ei au dat peste plan 368 kg. diferite articole de menaj ca: tăvi, căzănele, lighiane, 200 kg. cuptoare țărănești, 125 sobe rotunde și altele.

Cînd intri într-un magazin din Dorohoi întîlnești numeroși cumpărători care apreciază produsele acestei cooperative.

În curînd se va pune în aplicare propunerea unui meșteșugar privind crearea unei secții de valorificare a deșeurilor; ștanțe speciale vor produce jucării pentru copii.

În secția dogărie sînt opt lucrători. Fiecare din ei însă pune mult suflet în muncă. In cursul lunii august ei au produs 700 albii pentru spălat rufe, peste 500 ciubere și numeroase butoaie de diferite capacități.

„Cît mai multe bunuri de larg consum" — iată lozinca sub care se desfășoară întrecerea între meșteșugarii cooperativei „6 Martie" din Dorohoi.

Corespondent
ADY ABRAMOVICI

Perspective luminoase

Meșterul școlii medii mecanice din Vrața explică cu multă atenție pionierilor cele învățate la cercul industrial.

Peste cîteva zile poporul frate și vecin de la sudul Dunării sărbătorește zece ani de viață nouă, zece ani de la eliberarea Bulgariei de sub robia capitaliștilor autohtoni și imperialiștilor.

Poporul și tineretul bulgar întîmpină ziua de 9 septembrie — cea mai mare sărbătoare națională a sa — cu mari realizări în domeniul culturalizării maselor, cu mărețe succese în lupta pentru luminarea celor ținuți secole de-a rîndul în întuneric. Iată numai cîteva din aceste realizări.

Regimul democrat-popular a lichidat complet analfabetismul în rîndul bărbaților și femeilor, pînă la 50 de ani. Regimul democrat-popular a deschis larg porțile tuturor școlilor pentru fiii oamenilor muncii. În trecut în Bulgaria rămîneau în afara școlilor peste 100.000 de copii ai oamenilor muncii. În prezent toți copiii de vîrstă școlară sînt incluși în învățămînt. Înainte de eliberare învățămîntul superior în Bulgaria era aproape inaccesibil oamenilor muncii. Astăzi însă numărul studenților a sporit de 3 ori față de anul 1939.

Regimul democrat-popular a creat o nouă intelectualitate ieșită din rîndurile poporului. Aproape în fiecare sat este astăzi prezentă figura agronomului, a învățătorului, a medicului etc.

Acum, în preajma aniversării a 10 ani de la eliberare, poporul frate bulgar muncește cu și mai multă însuflețire pentru prosperitatea patriei sale dragi.

In uzina de îngrășăminte chimice din Dimitrovgrad orele de muncă s-au terminat. Cîțiva tineri muncitori s-au adunat însă la club, unde bibliotecara le vorbește cu căldură despre una din cărțile noi apărute.

Mecanicul lui Aurel Vlaicu ne povestește...

Ne-am apropiat cu multă emoție de căsuța din cartierul Ferentari în care locuiește Ion Ciulu. Eram nerăbdători să cunoaștem pe cel care a luat parte la construirea unuia dintre primele avioane romînești, să stăm de vorbă cu mecanicul lui Aurel Vlaicu.

Am ajuns! În prag ne-a întîmpinat un bătrînel cu fața rotundă, cu o privire vie, deschisă. În mînă ținea o bucată de tablă de o formă ciudată.

— Vrem să vorbim cu tovarășul Ion Ciulu!

— Apăi, drept să vă spun, cred că eu îs! glumi moșneagul, poftindu-ne în casă.

Am intrat și, dintr-odată, am avut sentimentul că sîntem într-un mic muzeu. Pe pereți, fotografii ale lui Aurel Vlaicu în fața aparatelor sale de zbor, nenumărate cărți și reviste in care se povestește despre viața marelui zburător și, într-un colț, pe un dulap, două modele de avioane de tip „Vlaicu".

Bătrînelul ne-a condus în bucătărie. Pe o măsuță modestă se afla cel de-al 3-lea model de avion.

— Lucram tocmai la el, ne spuse moșul, mîngîind cu mîna sa noduroasă aripile albe, larg desfăcute, ale aeromodelului.

— Știți, continuă el, arătîndu-ne bucata de tablă pe care o avea in mînă, trebuie să-l termin încă astăzi. Montam elicea. Mîine, poimîine e ziua aviației și vreau să dăruiesc toate trei modelele Muzeului militar din București. Să vadă și alții cum au arătat primele avioane romînești și cît de greu a fost începutul.

Bătrînelul își astupă pe neașteptate gura cu palma și glăsui:

— Mă iertați, m-am luat cu vorba și dvs...

— Păi, pentru asta am venit, moș Ciulu, să ne vorbești despre Vlaicu și primul lui avion, despre cum l-ai cunoscut.

— Eram încă un țînc cînd l-am cunoscut prima oară pe Vlaicu. Lucram ca ucenic la Arsenalul armatei și iaca, într-o bună zi, maistrul șef mă cheamă la el să-mi dea ceva de lucru. În încăpere mai era un tînăr uscățiv, înalt și negricios. Întîi n-am știut cine e, apoi am aflat: era un ardelean care născocise o mașină de zburat pe care urma să o construiască în atelierul nostru.

Pe buzele lui moș Ciulu înflori un surîs.

— N-au trecut multe zile și în atelier toți lucrătorii îl cunoșteau pe Vlaicu, îl apreciau și-l iubeau. Nici nu putea fi altfel: era atît de simplu și modest! Cît era ziulica de mare, stătea în atelier, între noi, sfătuindu-ne, îndrumîndu-ne. Noi lucram la montarea aparatului, iar el își desăvîrșea planurile pe o planșetă mare. Cînd lucrurile mergeau bine, era foarte vesel, cînta toată ziua fel de fel de cîntece glumețe, care ne înveseleau pe toți.

Imi amintesc de o întîmplare. Lucrătorii atelierului i-au făcut, fără aprobarea direcțiunii, niște piese de care avea imediată nevoie. Directorul atelierelor, un colonel, care se pretindea și el inventator, dar de fapt nu făcuse nimic serios în toată viața lui, i-a pedepsit atunci pe lucrători cu o amendă zdravănă. De altfel colonelul acesta avea mare pică pe Vlaicu, pe care îl socotea pe semne un „țărănoi neisprăvit". De aceea, de multe ori, îl lua peste picior sau încerca să-l înspăimînte, „glumind": „Și ți-aș zice foaie verde, și mi-e teamă că te-oi pierde". La care Vlaicu îi răspundea în felul lui: îi întorcea spatele.

— Ei, dar necazurile nu s-au isprăvit aici. Cînd aeroplanul a fost gata, alt bucluc: motorul nu fusese încă adus. Cauza? Banii n-au fost trimiși fabricii la vreme și iată-ne pe toți, și mai ales pe Vlaicu, necăjiți nevoie mare. Clipa venirii motorului a fost pentru noi o mare bucurie. Am lucrat la montarea lui fără odihnă, fără masă. Cu mîinile noastre săvîrșeam construirea unuia dintre primele avioane romînești.

— Ne-ar interesa să ne vorbești despre primele zboruri ale lui Vlaicu. Ai fost și dumneata de față la ele, nu?

— Te cred! După construirea avionului, am fost mai bine de un an mecanicul lui Vlaicu. Primele zboruri au avut loc pe platoul Cotrocenilor. Îmi amintesc ca acum. Era în primăvara anului 1910. Vlaicu nu făcuse nici o școală de zbor, dar era ambițios, hotărît să învețe singur să zboare. Mai întîi făcea rulări pe pămînt, apoi mici sărituri, iar, pînă la urmă, a învățat să se înalțe, spre marea bucurie a noastră și a locuitorilor din împrejurimi. Avionul făurit de noi zbura! Dar parcă asta însemna că venise clipa biruinței totale? Nu! Într-o sîmbătă după-amiază. Vlaicu și-a luat zborul, ridicîndu-se brusc la 20 de metri înălțime, de unde tot atît de neașteptat a căzut, sfărîmîndu-și complet aparatul. Noi rămăsesem cu sufletul la gură. De sub sfărîmături însă Vlaicu a apărut viu și nevătămat. Desigur, cei care-l invidiau se bucurau în clipa aceea, făcîndu-și socoteala că pentru refacerea aparatului ar fi trebuit cel puțin 4-5 luni. Dar lucrătorii atelierului, împreună cu Vlaicu, fuseseră prevăzători și construiseră piese de rezervă.

Astfel, în numai două săptămîni, aparatul a fost din nou gata de zbor. De data asta, pe Vlaicu îl aștepta o mare mulțumire. Luîndu-se la întrecere cu prințul Bibescu, care zbura cu un avion franțuzesc „Blériot", l-a învins cu destulă ușurință.

— Victoriile nu-l făceau pe Vlaicu să se culce pe o ureche. Neobosit, folosindu-se de practica zborului, își perfecționa primul său aparat. Îmi aduc aminte cît de mult a muncit Vlaicu, pentru ca aparatul să aibă și mai multă stabilitate.

Nu s-a mulțumit însă cu asta! A pornit la conceperea tipului nr. 2, care, pe lîngă multe alte îmbunătățiri, avea și o stabilitate perfectă. Cu aparatul nr. 2 a făcut zboruri de mare succes în vara anului 1911, pe Cîmpia Libertății din Blaj și la Brașov. Oamenii l-au admirat mult.

A mai urmat un zbor demonstrativ la Iași și, către sfîrșitul lunii decembrie a anului 1911, ne-am întors împreună la București. Vlaicu începuse să lucreze la tipul nr. 3 al aparatului său, aducîndu-i multe perfecționări, ca, de pildă, celula aerodinamică sau așezarea motorului în felul cum sînt așezate motoarele astăzi. Compania „Marconi" din Londra îi comandase două avioane de acest tip. Vlaicu a început însă construirea avionului cu care voia să zboare el. Mai trebuiau numai două luni pînă la isprăvirea montării lui, cînd Vlaicu, cutezător ca deobicei, a pornit să înfrunte Carpații în zbor și și-a găsit sfîrșitul într-un accident nenorocit, deasupra satului Bănești, în apropiere de Cîmpina.

Moș Ciulu a tăcut. În mica încăpere din cartierul Ferentari, în care trăiește și astăzi, s-a așternut tăcerea. Un băiețel zglobiu, a dat buzna în cameră și apucîndu-l pe bătrîn de mînă, a început să strige:

— Vino, bunicule! Vino, să vezi! Trec avioanele...

Am ieșit cu toții în prag. Pe cerul senin, de vară, zburau iuți ca gîndul, trei avioane de mare viteză. Moș Ciulu le-a privit dînd din cap și a spus suspinînd:

— Avea multe planuri de viitor bietul Vlaicu. Mi-a zis odată că ar vrea să facă un motor de avion cu explozie pe bază de praf de pușcă. Îmi spunea: „Să pușce înapoi și avionul să meargă-nainte!" Cine știe, mai suspină odată moșul cu amărăciune, poate că era vorba de un soi de avion de mare viteză?!

MIHAIL STOIAN

Teodor Mazilu

Moartea funcționarului energic

— Schiță —

Condica trebuia iscălită — așa cum precizează anunțul din holul ministerului — la orele șapte și jumătate. Prevăzătorul și energicul funcționar Bunoiu Bonifaciu se sculă cu două ore mai devreme.

Pregătirea pentru plecarea la serviciu echivala cu aceea a unei mari bătălii, lua amploarea unui eveniment extraordinar, neobișnuit, la care își dădeau contribuția — după măsura posibilităților — toți membrii numeroasei lui familii.

Mustățile pleoștite, semănînd cu niște firișoare plăpînde de dulceață, se scurgeau nestingherite peste buzele roșii-rumene, oprindu-se din lunga lor călătorie numai la capătul bărbiei. Soția sa, Eleonora, își chinuia îngrozitor bărbatul dar, pînă la urmă reușea să-i strîngă firișoarele de păr răzlețe într-un tot omogen, făcîndu-i o mustață țeapănă și energică. Știind că Bonifaciu are obiceiul să rămînă la serviciu și după terminarea programului, cumnata-sa, Vica, îi împacheta în foiță albă senviciuri și plăcintă cu mere, ca să-i ajungă pentru o săptămînă întreagă.

După terminarea toaletei fizice și vestimentare, începea așa cum singur o denumea Bunoiu Bonifaciu — „toaleta ideologică și politică". Cumnatul său, un tînăr energic care își făcuse repede o carieră solidă, îi dădea sfaturi competente pe care Bunoiu le asculta cu cea mai pioasă și cucernică atenție. Cu grația și solemnitatea unui majordom, socru-său, om de o energie rară, îi prindea de reverul hainei insigna strălucitoare a crucii roșii. Sora sa, Mimi, care dorea din toată inima „să aibe și frate-miu o situație" îi îndesa în buzunarul hainei ultimul număr de ziar. Nevastă-sa îl bătea la cap să țină mîna lipită de buzunar — căci acesta, fiind prea larg, ar fi putut să înghită jurnalul, să facă să nu se mai zărească nici măcar titlul articolului de fond. Toți îl sărutau pătimaș, îi strîngeau mîna, îi dădeau sfaturi, urîndu-i din toată inima: succes. Bunoiu Bonifaciu se mai uita odată în oglindă, trecea în revistă toate pregătirile: mustața, costumul, jurnalul, mîncarea, insigna, și — numai după aceea — pleca să înfrunte cu bărbăție ministerul, șefii, prietenii, viața.

În pragul ușii, bătrîna sa mamă îl săruta pe frunte, blagoslovindu-l cu lacrimi în ochi, de parcă feciorul-său ar fi plecat undeva, departe, într-un război crîncen și ucigător:

— Să-ți ajute bunul dumnezeu...

...Și, înăbușită de plîns, îl săruta din nou, mai pătimaș.

O caravană alcătuită din membrii mai tineri ai familiei — nevasta, cumnatul, sora-sa Mimi — îl conducea pînă la stația de autobuz. De acasă și pînă la stație îi tot dichiseau mustața, îi aranjau cravata, îi dădeau sfaturi, îl îndopau cu maxime înțelepte. Cînd se urca în autobuz, toți trei îi fluturau veseli batistele și strigau „Succes Boni... Succes... Boni...!"

Ajuns la minister, Bunoiu Bonifaciu, se apuca imediat să lucreze. În timp ce întocmea un raport către direcția generală, se răsucea nervos pe scaun; semn că exemplele negative sînt puține. Apoi își aprindea nervos o țigară, semn că exemplele negative nu sînt edificatoare. Pe urmă Bunoiu colinda secție cu secție, cameră cu cameră, implorînd cu disperarea omului amenințat de înec:

— Papadopol dragă, iubitule... dă-mi te rog niște negative...

Dacă Papadopol dădea neputincios din cap, Bunoiu cerea telefonistei să ia legătura cu întreprinderile din provincie. Toată ziua o sîcîia pe sărmana telefonistă:

— Allo... Maricica... Maricica... Aici e Bunoiu... Ce se aude domnișoară, cu negativele?

După terminarea programului, nu pleca ci, calm, răbdător aștepta legătura cu provincia. Își lua o cafeluță de la bufet, o sorbea în tihnă, dormea un ceas-două, dezlega cuvinte încrucișate, dar de plecat nu pleca.

— Ce faceți aici la ora asta, tovarășe Bunoiu? — îl întreba omul de serviciu, plîngîndu-i soarta.

— Ce să fac taică? — răspundea el în doi peri. Aștept lacunele de la Suceava...

Bunoiu socotea că lipsurile sînt o binefacere cerească în mîna unui funcționar energic. Un prost face o greșeală, comite o abatere. Funcționarul energic, prevăzător, stă la pîndă, sezisează greșeala, combate abaterea. Analizează, arată frumos care sînt rădăcinile lipsurilor, aduce la cunoștința opiniei publice cauzele, propune măsuri drastice — și în schimb, primește omagiile promițătoare al ministrului.

Adesea, Bonifaciu Bunoiu ședea de vorbă cu sine însuși, exigent ca un profesor față de școlar.

— Ia spune, frumos, tovarășe Bunoiu... ce ne-nvață partidul?

— Să combatem lipsurile... Să nu vedem lucrurile în roz. Cînd zărim o lipsă o demascăm, o analizăm...

— Carevasăzică... demaști... analizezi...

— Bine, dar cine cîștigă din asta?

— Toată lumea...

— Dar tu... tu ce cîștigi?

— Cîștig și eu... Mă apreciază. Zice lumea: „Iată un funcționar energic".

— Și dacă nu există lipsuri?

— Trebuie să existe.

— Și dacă nu există lipsuri grave?

— Nu există lipsuri mici și lipsuri grave... Depinde de interpretare... Din orice lipsă mică, se poate face o lipsă gravă... și vice-versa.

— Și ce cîștigi din asta?

— Se fac locuri libere. Locurile libere trebuiesc umplute! Cine umple locurile libere? Bunoiu își răspundea cu voce tare:

— Noi, energicii!

Logica asta i se părea lui Bonifaciu Bunoiu o logică de fier.

Bunoiu Bonifaciu ierarhiza lipsurile în ordinea importanței lor. Își făcuse o adevărată bursă a păcatelor omenești. Bunoiu știa de pildă că demascarea unei haite de delapidatori nu poate fi pusă în același rang cu sezisarea unei greșeli mărunte în procesul de producție. O boacănă în perspectivă de a fi demascată era în același timp o funcție în perspectivă de a fi cucerită. În mintea lui Bunoiu se statornicise o aritmetică precisă a beneficiilor directe pe care i le-ar putea aduce fructificarea inteligentă a unui „exemplu negativ".

Bunoiu era intransigent și nemilos. Dacă cineva întîrzia odată de la serviciu cerea — prin articole la gazeta de perete — epurarea ministerului de elemente șovăielnice, aventuriste și nedisciplinate.

Lui Bunoiu îi erau nespus de dragi exemplele negative necesare întocmirii referatelor. De aceea le numea simplu, cu duioșie: „negativele mele". Cînd i se aducea la cunoștință o întîmplare mai boacănă, căci el singur nu descoperea niciodată nimic, devenea jovial, săruta mîna dactilografelor, întreba portarii cum o duc cu reumatismele, cînta romanțe sentimentale, avea convingerea că e îndrăgostit. Își țuguia buzele, își morfolea mustățile energice în gingia însingerată, și vorbea cu voluptatea rară cu care descria perspectiva ipotetică a unei mese copioase:

— O să am niște negative, pentru raport... casație...

Cînd se întorcea acasă, nevasta, mama, cumnatul, sora, socrul — deschideau imediat ciocurile ca niște pui de cioară flămînzi:

— E... e?! Se aude ceva, Boni?

— E pe cale, mormăia el obosit, așezîndu-se în fotoliu.

— Nu mai ne ține omule în șah, zi o dată...

— Am o afacere... tare... Dacă descopăr potlogăria... — dumnezeu mi-a pus mîna în cap.. Cred că mă face director... Acum — ori niciodată...

A doua zi dimineața caravana ce-l însoțea pe peronul Gării de Nord era alcătuită din întreaga familie. În timp ce trenul spre Orașul Stalin a intrat în mișcare, caravana izbucni într-un potop de urări:

— Succes Boni...

— Succes Boni...

★

Bunoiu Bonifaciu strînse tăcut și cu putere mîna energică a directorului, compătimindu-l anticipat pentru marea nenorocire. Îl privea cu milă: „Bietul om! Nu știe ce-l așteaptă". În timp ce își așeza haina și pălăria în cuier — funcționarul energic îl informă pe scurt despre principiile sale de viață. Dînsul e un om căruia îi place cinstea, ordinea, adevărul, vigilența, incoruptibilitatea și — în general — combate viciul și proclamă virtutea. Directorul nu pricepu unde vrea să bată inspectorul, înșirîndu-i toate virtuțile, dar, fire înțelegătoare, le punea pe seama ciudățeniilor sufletului omenesc. Bonifaciu îl întrebă cu voce aspră, severă:

— Dumneata ești directorul instituției?

— Da... Sînt directorul instituției...

Ca și cum răspunsul directorului părea deja o mărturie a infracțiunii, Bunoiu se opri o clipă, zîmbind triumfător.

— Care va să zică... dumneata ești directorul instituției... Atunci trebuie să cunoști totul... E datoria dumitale...

O! Ce repede se schimbă înfățișarea chipului omenesc! Fața-i puhavă, obosită, deveni acum ca turnată din marmură. Mustățile se ridicau ca niște săgeți, agresive, amenințătoare. Întreaga sa înfățișare radia demnitate, solemnitate și incoruptibilitate.

— E adevărat că în ziua de 17 mai inginerul șef Avachiței, fiind în stare de ebrietate, a bătut pe muncitorul Ioanițiu, a spart geamurile de la cantină, a maltratat o femeie de serviciu și s-a dedat, în general, la huliganisme?

— Avachiței?... huliganisme?... exclus...

— Eu nu cer opinii, eu cer fapte...

— Nici nu era aici Avachiței, tovarășe...

Îl privi pe director cu dușmănie:

— E haos aici... tovarășe director... Pleacă fiecare unde vrea... De ce e haos? Mie-mi place ordinea...

— Nu e haos, tovarășe...

Bunoiu notă în carnețel: „Întreprinderea haos"... Se sculă în picioare și mormăi cu gravitate:

— E adevărat că în ziua de 16 martie 1954, magazinerul Păpușoiu a vîndut pe cale clandestină trei giște și un rățoi, a delapidat din bunul statului 1.000 lei, a rupt gazeta de perete și în general e „un dubios"?...

— Păpușoiu? dubios?... Exclus!

Inspectorul se făcu galben la față. Marile lui speranțe se năruiau. Dacă sezisarea nu-i adevărată? Ar fi fost prea crud...

Cuprins de mînie, se ridică de pe scaun și bătu cu pumnul în cristalul de pe biroul directorului. Își dădu însă seama că făcuse un gest necugetat. Trebuia să spună ceva, să explice izbucnirea sa plină de temperament. Căpătă curaj și bătu încă odată cu pumnul:

— Ești un gură cască. directore... Mie-mi place vigilența...

—Dumneavoastră vă place de toate... și adevărul și ordinea și vigilența...

— Îmi place directore — cum să nu-mi placă... Dar voi — mușamalizați. Unde te duci, unde te întorci. dai cu capul de realizări... Dar lipsuri n-aveți?

— Avem... dar nu pe cele pe care le căutați dumneavoastră... răspunse înțepat directorul.

Bunoiu presimți că exemplul negativ, teribil, superb, aducător de speranțe, l-a pierdut.

Făcu o ultimă încercare.

— E adevărat că în ziua de...

— Nu e adevărat...

Bunoiu își îndesă cu un gest energic pălăria:

— Am să controlez, am să verific, am să pipăi cu mîna mea...

Binevoitor, directorul îi propuse să-l însoțească, dar Bonifaciu bănuind că vrea să-l tragă pe sfoară, zîmbi cu superioritatea ostentativă a oamenilor care cred că nimeni nu poate să-i ducă de nas:

— Adevărul, directore, îl voi descoperi singur...

Controlă cu minuțiozitate, verifică cu minuțiozitate, își vîrî nasul prin toate hîrtiile, stătu de vorbă cu oamenii, dar ceea ce înainte era o simplă bănuială, întrezărită în mintea sa pătrunzătoare, se transformase acum într-o realitate tragică: sezisarea nu era adevărată. Din discuțiile purtate cu funcționarii și muncitorii trase concluzia și cine e calomniatorul. „Să demasc calomniatorul — poate iese ceva din asta", cumpăni o clipă Bunoiu Bonifaciu. O emoție puternică, răscolitoare îi stăpînea sufletul. „Voi demasca pe odiosul calomniator. De ce să-și bată joc de oameni, de ce să mă poarte pe drumuri degeaba, de ce să alarmeze inutil centrul, ministerul, Bucureștiul?..."

— Și cum se chiamă omul pe care-l bănuiești de asemenea infamie? întrebă pe muncitor Bunoiu pe un funcționar tinerel și timid, dar dornic să-i dea o mînă de ajutor.

— Stratulat Gherasim... Pe el îl bănuiesc...

— E un tip primejdios?

— Mereu ne calomniază...

— Ce-a fost înainte individul?

— Plutonier major...

— Ce muncă are acum individul?

— Pontator...

Parcă ar fi primit o lovitură puternică în cap. După ce-și mai reveni, îl privi pe tînărul funcționar cu severitate. I se părea suspectă mutra lui. Cum nu și-a dat seama pînă acum? Își pîrăște colegii, îi calomniază. Deci și el e un calomniator. Să-l demaște? Nu face... E un biet funcționăraș la muncă și salarii. Să-l demaște pe pontator? Iar nu face... Ce lasă în urmă? El — slavă domnului are un post mai bun... Te sbați să dibui un ticălos, dibui ticălosul și atunci se ivește nenorocirea: ticălosul e un pîrîit de subaltern.

Cuprins de duioșie, mîngîie părintește părul cîrlionțat al tînărului funcționar.

— Tinere, nu-i frumos să-ți pîrăști colegii... Nu confunda demascarea concretă a dușmanului, cu bîrfeala mic-burgheză...

Rămînea cealaltă alternativă: să redacteze un raport mincinos. Bunoiu surîse cu superioritate propriului său gînd necinstit: „Nu... Asta nu poate să facă ei". Fără o bază reală nu poate să mintă. În severa lui disciplină morală orice minciună trebuie să izvorască logic din adevăr, să fie concluzia firească a acestuia. Dar — pentru a minți, conform principiilor sale morale atît de austere, îi lipsea — cum spunea el în termeni profesionali — „punctul de plecare". Unde-i „punctul de plecare?" A colindat fabrica, a răvășit dosare, dar — ghinion teribil — n-a sezisat nimic, n-a ghicit „punctul".

Avu într-o clipă o vedenie teribilă, ademenitoare. Toți salariații din minister și întreprinderi erau niște netrebnici cu pete grele la dosare: numai el, devenit simbol al virtuții ședea solemn și imaculat pe un tron de aur. Șef de serviciu ticălos. Cu cine-l înlocuim? Cu Bunoiu Bonifaciu. Director adjunct ticălos. Cu cine-l înlocuim? Cu Bunoiu Bonifaciu. Directorul general ticălos. Cu cine-l înlocuim? Cu Bunoiu Bonifaciu!

Cînd vedenia se spulbera Bunoiu Bonifaciu se simți singur și părăsit. Frica i se cuibărise în suflet... Acasă — așteptau pe biroul de cristal 1.000 de cărți de vizite cu inscripția: „Bunoiu Bonifaciu — director". Soția sa Eleonora își comandase la cooperativa „Arta manuală" o rochie de mătase neagră pentru viitoarele recepții. Bătrîna sa mamă dădea la biserica „Sfînta Vineri" acatiste fierbinți de mulțumire. Familia avea încredere în steaua lui. El înșelase această încredere. Începu să plîngă cu hohote ca un copil. Lacrimi amare îi curgeau peste nasul cîrn, peste mustață, peste bărbie, peste cravată. peste cămașa albă. Lacrimile spulberaseră ținuta energică a mustății, făcînd-o din nou bleagă, pleoștită.

Și totuși inima îi șoptea că încă nu e totul pierdut. Oare directorul nu e și el un om?... O să-l roage să-i dea cîteva exemple negative, în genunchi o să-l roage... Își aminti că s-a purtat cam aspru cu directorul și tresări speriat. Dacă directorul n-o să-l înțeleagă?... Atunci îi apăru în față biroul său modest, acoperit cu carton galben prăfuit, șefii care-l mustrau adeseori... și hotărî înfuriat: „După mine, potopul". Își șterse lacrimile risipite pe obraz și vestminte și porni cu sufletul sbuciumat de neliniști spre cabinetul directorului.

Cînd deschise ușa, zări pe director răsfoind calm un maldăr de hîrtii și dosare. I se părea acum și mai fioros și mai crud. Merse tiptil, tiptil, spre fotoliul cel mai îndepărtat de director și se așeză cuminte, sfios, de parcă ar fi fost un subaltern în audiență la șeful suprem. Directorul — cufundat în cercetarea hîrtiilor, nu-i ghici prezența. Bunoiu Bonifaciu așteptă ca directorul să ridice capul, lucru care — spre disperarea lui — nu se întîmplă. În cele din urmă, inspectorul căpătă ceva îndrăzneală.

— Am cercetat la fața locului... Aveți dreptate... Totul e în ordine... am fost cam pripit... îmi fac autocritica...

— Ce vă faceți?... întrebă directorul așa, într-o doară, fără să ridice capul!

— Autocritica... țipă aproape Bonifaciu neliniștit că directorul n-a auzit clar cuvîntul cu cea mai mare importanță strategică.

Directorul își vedea mai departe de treburile lui. Cînd i se păru că ochii directorului nu mai sînt atît de cruzi, își luă inima în dinți și-și mută fotoliul din ungherul camerei în apropierea biroului masiv. Acoperi dosarul cu mîinile și șopti — îndurerat, umil, de parcă i-ar fi dat raportul:

— Sînt și eu ca și dumneata un subaltern. Eu subaltern, dumneata subaltern, aceleași năzuinți ne leagă, aceleași bucurii ne înfioară...

Plictisit, directorul zîmbește și tace.

— Un funcționar, un funcționar modest, umil, cu teamă de șef, cu respect față de șef... Am cheltuit cu deplasarea... Nu pot să mă întorc cu mîna goală la centru... Cunoașteți centrul... centrul e exigent. Vă rog să mă serviți.

Directorul își aranjează calm nodul cravatei și tace.

— O să vă explic, totul o să vă explic... Indicați-mi o lipsă... cît de mică... cît de mititică... o neglijență în producție...

Directorul prinde o muscă, o ține în palme, se convinge că într-adevăr e muscă și nu altă drăcovenie și nu scoate o singură vorbă.

— O abatere de la morală... un viol făcut de un cadru de răspundere... Orice, numai să fie o lecuță edificator... imploră cu glas sfîșietor funcționarul energic.

Demonic, imperturbabil, directorul tace...

— O mică infracțiune, o mică delapidare, o mică porcărie inofensivă... Pentru dumneavoastră porcăria n-are nici o importanță... dar pentru mine... — inspectorul se făcu roșu de emoție și bîigui cu vocea sugrumată — pentru mine, această insignifiantă porcărie inofensivă e viața, e prestigiul...

Directorul a găsit pe birou o revistă cu cuvinte încrucișate. Își aprinde o țigară și se apucă să dezlege cu multă plăcere. Funcționarul energic e cît pe ce să izbucnească din nou în plîns.

— De ce sînteți rău? Partidul ne învață să nu fim răi. El ne îndeamnă spre blîndețe, spre ajutorul reciproc... Aranjăm între noi... n-o să pățiți nimic... Fiecare om... subaltern pe subaltern.. O lipsă cît de mică, fie cît de mititică... o mică harababură la serviciul de planificare... neglijențe la crucea roșie, în echipa de popice... la gazeta de perete... orice... pentru numele lui dumnezeu! — urlă disperat funcționarul energic.

Bonifaciu căzu în genunchi împreunîndu-și mîinile ca pentru rugăciune. Lacrimile l-au năpădit. Văzîndu-l căzut în genunchi directorul cuprins de milă îl ridică, aranjîndu-i hainele mototolite. Pe fața directorului se citea compătimire sinceră și dorința fierbinte de a-l ajuta:

— Dacă lucrurile stau așa de tragic... n-o să fim de piatră, tovarășe inspector...

—Cunosc un exemplu foarte sugestiv...

Bunoiu e numai ochi și urechi. Fața i s-a înviorat, nasul deveni țeapăn și trainic, ochii căpătaseră agerimea de altădată. Își puse carnetul pe genunchi așteptînd cu nerăbdare cuvintele directorului.

Directorul îi șopti tainic la ureche:

— Cunosc un funcționar prost...

Inspectorul nu se arătă încîntat de acest început. Îi era teamă... Dacă e vreun pîrlit de subaltern? Iar n-a făcut nimic. Își luă inima în dinți și întrebă: E cadru de răspundere?...

— De răspundere... De răspundere dar e prost și mincinos.

Bunoiu făcu ochii mari.

— Mincinos... e ceva... Îl bag la „etica funcționarului"...

— Neprincipial...

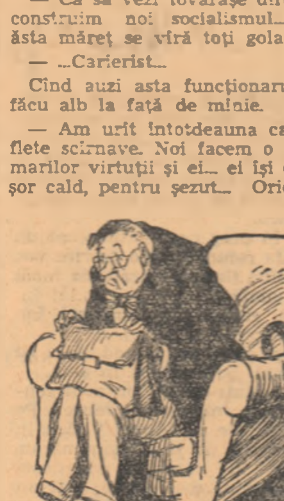
Bunoiu sări de pe scaun impacientat.

— Ca să vezi tovarășe director, cu cine construim noi socialismul... La edificiul ăsta măreț se vîră toți golanii...

— ...Carierist...

Cînd auzi asta funcționarul energic se făcu alb la față de mînie.

— Am urît întotdeauna carieriștii.. Suflete scîrnave. Noi facem o lume nouă, a marilor virtuți și ei... ei își caută un locșor cald, pentru șezut... Oricum... directore... dumneata trebuia să-l dai de mult afară... îl mustră blînd inspectorul.

Fără să-i lase răgaz să mai zică ceva Bunoiu îl întrebă din nou:

— Dacă nu vă supărați, numele concret de familie și botez al „scîrnăviei"... Se vedea după expresia energică a feței sale că nu va cunoaște odihnă pînă cînd „scîrnăvia" nu-și va primi meritata osîndă.

Directorul se duse la fereastră ca să admire umbrele amurgului. După ce se sătură de farmecul înserării, șopti blînd, aproape cucernic:

— E unu... Bunoiu Bonifaciu... nu știu dacă-l cunoașteți dumneavoastră...?

Cum dracu să nu-l cunoască?...

Inspectorul simți că înnebunește, că totul se învîrtește în jurul lui, iar nasul i se prăbușește... Bunoiu.... Bunoiu... Parcă a auzit undeva numele ăsta?... Căzu pe podea sub privirea nedumerită a directorului și muri după cîteva clipe. Pe fața-i verzuie, purtînd pecetea morții se putea citi — ca în decursul întregii sale vieți — demnitate, solemnitate și incoruptibilitate.

Soli ai luminoasei arte sovietice

Exemplu și ajutor în munca noastră

Arta Florescu
Solistă a Teatrului de Operă și Balet al R.P.R.

Excepționala ținută a recitalului vocal dat de cîntăreții sovietici: Evghenia Smolenskaia,, Valentina Maximova și Evghenie Belov în seara zilei de 1 septembrie în sala Ateneului, a dovedit încă odată seriozitatea și înalta clasă a artei sovietice.

Dăruirea naturală a vocilor s-a împletit minunat cu știința cîntului și măestria interpretării.

Glasul amplu, cu registru acut strălucitor al Evgheniei Smolenskaia, artistă emerită a R.S.F.S.R., s-a mlădiat pînă la cele mai fine nuanțe în liedul „Împăcare" de Ceaicovski și a prezentat o variată paletă de culori de timbru în redarea dramatismului liedului „Descîntec" de Șaporin și a gingășiei cîntecului popular ucrainian.

Solistul Teatrului Mare Academic de Stat al U.R.S.S., Evghenie Belov, posedînd o perfectă știință a mînuirii glasului său cald de bariton, s-a putut juca cu orice nuanță de interpretare și-a propus. Fiecare cîntec al său a fost o creație bine definită.

In încheierea programului, timbrul excepțional al sopranei de coloratură Valentina Maximova, solistă a Teatrului Academic de Operă și Balet „Kirov" din Leningrad, a plutit ca un suflu de pace peste întreaga sală a Ateneului.

Felul în care a fost prezentată aria Gildei din „Rigoletto" de Verdi, poate fi socotită pentru noi toți cîntăreții, o lecție de canto.

La fel poate fi considerată orice expresie de bel-canto a sopranei Maximova și în special filajele acutelor și staccato-ul.

Susținerea muzicală a recitalului a revenit Verei Vladimirova, care pe lîngă tehnica pianistică, posedă acel rar meșteșug de a ști a acompania un cîntăreț; adică a-l orienta, a-l susține și a-i urmări fidel interpretarea.

Pentru noi, cîntăreții, și pentru cei ce acum se inițiază în această artă, recitalul artiștilor sovietici constituie un prețios exemplu și ajutor în munca noastră.

Un artist pătruns de arta pe care-o face

Elvira Loebe
Pianistă

Concertele pianistului sovietic Victor Merjanov, solist al Filarmonicii de Stat din Moscova și laureat al concursului unional și al celui de al 4-lea concurs internațional „Chopin" de la Varșovia, au însemnat pentru viața muzicală bucureșteană o manifestare artistică de mare interes, de deosebită însemnătate și de înalt nivel artistic.

Dotat cu calități solistice excepționale, avînd la bază serioasa și temeinica pregătire muzicală a școalei pianistice sovietice, artistul Merjanov a dat dovadă atît de o cunoaștere și înțelegere muzicală profundă, cît și de o desăvîrșită stăpînire a tehnicii pianistice dificile, impusă de piesele prezentate.

Bazat pe această tehnică viguroasă, care a arătat că stăpînește temeinic instrumentul, avînd un tușeu fin cu frumoase și calde sonorități, Victor Merjanov a cîntat în cadrul concertului simfonic cu multă poezie și sensibilitate concertul al III-lea de Rachmaninov; trebuie remarcat că acest concert este unul din cele mai dificile ale literaturii pianistice.

Meșteșugita prelucrare a temelor din folclor, năvalnicele accente lirice, caracteristice operelor lui Rachmaninov, precum și pasajele de grea încercare tehnică pianistică, au fost redate cu suficientă preciziune și cu foarte dese momente de poezie. Cu această ocazie, se cade a se releva și acompaniamentul orchestrei filarmonice din București care sub bagheta dirijorului sovietic Niazi, maestru emerit al artei din R.S.S. Adzerbaidjană, laureat al premiului Stalin, a contribuit la frumusețea concertului.

În recitalul de pian dat marți 31 august seara, am putut asculta un interesant program alcătuit din compoziții de Bach-Vivaldi, Mussorgsky, Chopin și Skryabin. Trecînd de la sonorități de orgă în dificilul concert în la minor de Bach-Vivaldi, redînd cu măestrie și înțelegere piesele din „Tablourile dintr-o expoziție" de Mussorgsky, Victor Merjanov a executat cu mult lirism sonata în si bemol minor de Chopin, ocazie în care s-a putut remarca odată în plus o interpretare clară, lucidă și bine construită. Cu sonata de Skryabin, piesă de grea încercare, mai cu seamă pentru tehnica unui pianist și după o serie de suplimente cerute insistent de public, s-a încheiat recitalul pianistului sovietic, care s-a bucurat astfel de un frumos succes, dovedind că este vorba de un artist mare, pătruns de arta pe care o face.

Concursul republican al tinerilor artiști

Eri a început în Capitală desfășurarea etapei finale a concursului republican al tinerilor artiști din teatrele de stat, inițiat de Ministerul Culturii în cinstea celei de a 10-a aniversări a eliberării patriei noastre.

Dimineața pe scena Teatrului Municipal au prezentat piese într-un act și diferite fragmente de piese tineri actori ai teatrelor Municipal și Tineretului. Astfel sub conducerea artistului emerit W. Siegfried, laureat al Premiului de Stat, regizor principal al Teatrului Municipal, actorii Puiu Hulubei, Viorica Rafael, Ina Don și D. Onofrei au interpretat piesa într-un act „Un capriciu" de Alfred de Musset.

De asemenea tînăra regizoare Ioana Ottescu de la Teatrul Municipal a pus în scenă actul al II-lea din „Bolnavul închipuit" de Molière avînd printre interpreți pe tinerii actori Beatrice Biega, Mircea Bașta, Robert Ulrich, Mircea Block și Viorica Rafael. Dintre tinerii artiști ai Teatrului Tineretului s-au prezentat în concurs interpretînd fragmente de piese Felix Karoly, (falsul țarevici Dmitri din „Boris Gudunov" de Pușkin), Doina Tuțescu (Nina din „Pescărușul" de Cehov), Mircea Ipate Mareș, (Don Carlos din drama cu același titlu de Schiller) și Mircea Anghelescu (patru fragmente dintr-o sinteză de Tudor Arghezi după „Hamlet"). Tinerii actori s-au bucurat de concursul unor actori vîrstnici care au apărut în scenă pentru a le da replica.

S-a remarcat interpretarea pe care a dat-o Vasile Nițulescu, alături de Gh. Păunescu piesei într-un act „Cîntecul lebedei" de A. P. Cehov.

Seara pe scena Teatrului Armatei s-a prezentat „Mașenca" de Afinoghenov în interpretarea unor tineri artiști ai teatrului, director de scenă al spectacolului fiind tînărul Val. Săndulescu.

Desfășurarea concursului continuă în zilele care urmează.

Fotografia noastră reprezintă o scenă din „Don Carlos" de Schiller, interpretată de tînărul actor Mircea Ipate Mareș de la Teatrul Tineretului, avînd ca partener pe Marcel Gingulescu.

O sarcină de onoare

ÎNTREBARE : Cum se desfășoară lupta pentru economii în întreprinderile Ministerului Industriei Ușoare ?

Lupta pentru un regim sever de economii a căpătat o deosebită amploare în toate ramurile economiei noastre naționale. Importante economii realizează și tinerii din întreprinderile din cadrul Ministerului Industriei Ușoare.

De curînd, un redactor al ziarului nostru a pus cîteva întrebări tovarășului ALEXANDRU SENCOVICI, ministrul industriei ușoare, în legătură cu lupta pentru economii în întreprinderile din cadrul ministerului respectiv.

Redăm mai jos textul convorbirii :

RĂSPUNS : Hotărîrile plenarei lărgite din august 1953 a C.C. al P.M.R., au dat un nou avînt dezvoltării continue a industriei socialiste. Realizarea acestei opere de construcție pașnică în scopul creșterii bunăstării întregului popor muncitor necesită fonduri însemnate. Cu cît vor fi folosite mai rațional materiile prime și materialele, cu cît vor fi gospodărite mai cu grije și mai cu chibzuință întreprinderile, cu atît se vor obține succese mai însemnate în dezvoltarea întregii noastre economii.

În lupta pentru reducerea prețului de cost un rol important îl are și introducerea unui strict regim de economii.

În lupta însuflețită pentru înfăptuirea politicii partidului s-au născut în cadrul întreprinderilor noastre minunate inițiative pentru un regim strict de economii în producție, pentru folosirea mai rațională a materiei prime și materialelor auxiliare.

Luînd exemplul tovarășului Nicolae Militaru de la fabrica de încălțăminte „Nicolae Dălcescu"-București — de a spori producția de încălțăminte pe baza folosirii aceleiași cantități de materie primă — un număr de peste 3.000 muncitori din industria de încălțăminte au reușit să obțină în ultimul semestru al anului trecut economii de peste 2.000.000 decimetri pătrați de piele din care s-au confecționat peste 100.000 perechi fețe de pantofi.

Alături de vîrstnici, tinerii din industria ușoară, sporesc zi de zi eforturile pentru realizarea angajamentelor de producție, pentru noi succese în lupta pentru economii de materie primă și materiale.

Dovadă a acestor succese, este faptul că peste 30 la sută din numărul fruntașilor sînt tineri și tinere.

Numai în primele 5 luni ale acestui an, numărul tinerilor care aplică metode înaintate de muncă e mai mare cu 30 la sută față de cel din trimestrul IV al anului 1953.

Alături de celelalte inițiative, acțiunea patriotică a tinerilor de la uzinele „Progresul"-Brăila, **pentru realizarea de economii echivalente cu prețul de cost al unor importante produse finite**, prezintă pentru întreprinderile ministerului nostru o importantă pîrghie în lupta pentru înfăptuirea unui regim strict de economii în producție.

Noutatea acestei acțiuni patriotice o constituie tocmai faptul că se stabilește cu precizie echivalentul în produse finite a economiilor de materii prime.

Specificul industriei ușoare oferă din plin posibilitatea acestor echivalări, dînd astfel prilejul de a se aprecia mai concret rezultatul luptei pentru economii.

De aceea acțiunea patriotică a tinerilor de la uzinele „Progresul"-Brăila, ce se extinde în momentul de față în întreprinderile industriei ușoare, prezintă o importanță deosebită în intensificarea luptei pentru cît mai multe materiale economisite, pentru confecționarea a cît mai multor produse de larg consum din aceste materiale, pentru reducerea prețului de cost al acestora.

Mai mult decît atît, această acțiune determină tineretul să lupte în același timp pentru o cît mai bună organizare a muncii, pentru cunoașterea și respectarea procesului tehnologic în vederea îmbunătățirii și lărgirii sortimentelor de larg consum.

ÎNTREBARE : Ce rezultate s-au obținut pînă acum, datorită extinderii acțiunii patriotice a tinerilor de la uzinele „Progresul"-Brăila ?

RĂSPUNS : Sub conducerea organizațiilor de partid, și mobilizați de organizațiile U.T.M., un număr însemnat de tineri din întreprinderile ministerului nostru au început să aplice cu succes această acțiune patriotică.

Tinerii din întreprinderile noastre și-au îndeplinit cu cinste numeroase angajamente legate de economii pentru a întîmpina cea de a X-a aniversare a eliberării patriei noastre cu noi succese în producție.

Astfel tinerii de la întreprinderea „Tînăra Gardă" din București și-au propus să facă o economie de fire și alte materiale auxiliare în valoare de 33.000 lei. Organizîndu-și în acest scop mai bine munca, pînă de curind au realizat 26.000 lei economii.

La fabrica de confecții „Gh. Gheorghiu-Dej" din București, în cadrul unui miting, tineretul și-a luat angajamentul ca prin extinderea acțiunii patriotice a tinerilor de la „Progresul"-Brăila să facă economii de materiale în valoare de lei 382.300 și să colecteze un vagon de fier vechi. Pînă la 1 august s-au realizat economii în valoare de lei 308.500, precum și colectarea vagonului de fier vechi.

Acțiunea patriotică a tinerilor de la uzinele „Progresul"-Brăila s-a extins și în sectorul întreprinderilor care prelucrează fire și țesături de bumbac.

Tinerii de la uzinele textile „7 Noiembrie"-București economisesc acum fire de bumbac din care se țese pînză.

În cursul semestrului I al acestui an, numai sectorul pielărie al M.I.U. a economisit materii prime și materiale în valoare de peste 5.900.000 lei.

În trimestrul II 1954 s-au produs din materie primă economisită peste 122.000 perechi fețe încălțăminte, 32.000 perechi tălpi, 1984 kg. articole tehnice și altele.

În sectorul tricotaje s-au confecționat din materiale economisite în luna iunie a.c. peste 100 costume bărbătești, peste 450 costume doc pentru elevi, 4.014 buc. pulovere copii, precum și alte numeroase articole.

La întreprinderea de bumbac „11 Iunie" din Pitești, numai în cursul lunii iunie, s-au țesut din fire de bumbac economisit 15.814 metri pînză, iar la fabrica de stofe „Partizanul Roșu" din Orașul Stalin s-au țesut 1900 metri stofă.

În sprijinul acestei acțiuni, tinerii de la uzinele textile „7 Noiembrie" au întocmit un plan de măsuri în care se prevede sprijinirea celor două cursuri de minim tehnic, organizarea trimestrială a zilei propunerilor, precum și mobilizarea tuturor tinerilor în întrecerea socialistă pentru obținerea titlului de „cea mai bună tînără filatoare" sau „cea mai bună tînără țesătoare".

Asemenea exemple sînt numeroase și în alte întreprinderi, ceea ce dovedesc că acțiunea patriotică de la uzinele „Progresul"-Brăila se extinde pe zi ce trece în tot mai multe întreprinderi aparținînd Ministerului Industriei Ușoare și ale cărei rezultate sînt deosebit de fructuoase.

ÎNTREBARE : Care sînt ramurile mai importante unde se pot realiza economii ?

RĂSPUNS : Pentru Ministerul Industriei Ușoare este necesar și se pot realiza economii de materie primă, materiale auxiliare, energie și lubrefianți în toate ramurile sale productive.

Economisirea materiilor prime și materiale de bază ca : bumbac puf, fire, lînă și amestecuri, talpă și piele, mătase naturală și vegetală, metale neferoase, ace de tricotat și altele, au o deosebită importanță pentru industria ușoară.

În conformitate cu regulamentele de premiere în vigoare, economisirea acestor materii prime și materiale față de normele de consum specific stabilite, se recompensează cu importante sume de bani care merg pînă la 50 la sută din valoarea materialului economisit.

Cu toate realizările obținute, există încă posibilități imense de a spori economiile din rezervele interne ale tuturor întreprinderilor din industria ușoară.

De aceea, extinderea acțiunii patriotice a tinerilor de la uzinele „Progresul"-Brăila, alături de celelalte metode și inițiative patriotice ca inițiativa lui Nicolae Militaru și altele, are pentru Ministerul nostru o deosebită importanță pentru sporirea producției bunurilor de larg consum, pentru reducerea prețului lor de cost.

ÎNTREBARE : Cum este sprijinită acțiunea patriotică a tinerilor de la „Progresul"-Brăila de a realiza economii echivalente cu prețul de cost al unor importante produse, de către direcțiile Ministerului Industriei Ușoare și de către conducerile întreprinderilor ?

RĂSPUNS : Atît Direcțiile Industriale cît și conducerile întreprinderilor, nu au înțeles pe deplin că inițiativa tinerilor de la uzinele „Progresul"-Brăila, dă un avînt sporit luptei pentru economii și antrenează mase largi de tineri în ridicarea calificării profesionale și în îmbunătățirea permanentă a muncii lor în scopul sporirii productivității muncii, îmbunătățirii calității produselor și reducerii prețului lor de cost.

Inițiativa tinerilor trebuie să fie îmbrățișată și sprijinită mai departe cu căldură de conducerile întreprinderilor, care au datoria de a crea condiții tehnico-organizatorice necesare extinderii ei și a face totul pentru a susține elanul tineretului.

Este necesar ca în cadrul întrecerii socialiste ce va căpăta un nou avînt în fiecare întreprindere să se întocmească un plan de măsuri concrete menit să ajute tineretul în însușirea și aplicarea inițiativei. În acest scop trebuiesc organizate cursuri de minim tehnic la care să fie mobilizați ca instructori cei mai buni tehnicieni din întreprindere. Se va organiza cel puțin odată pe trimestru cîte o zi a propunerilor, cînd tinerii vor putea veni cu propuneri și sugestii noi și folositoare, care să contribuie la îmbunătățirea muncii și la sporirea producției.

O atenție deosebită se va da echivalării economiilor de materie primă și materiale cu produse finite importante.

În acest scop se vor întocmi liste cuprinzînd în mod detailat ce cantitate de materie primă și auxiliară economisită corespunde ca valoare pentru o unitate de produs finit.

Astfel, spre exemplu, tînărul confecționer căruia i se va face cunoscut ce materie primă și auxiliară necesită pentru confecționarea unui costum, va fi ajutat în mod direct să se antreneze în lupta pentru economii după exemplul tinerilor de la uzinele „Progresul"-Brăila. În același timp conducerile întreprinderilor trebuie să traseze sarcini concrete celor ce lucrează în sectoarele de evidență, de a sprijini această prețioasă acțiune prin ținerea evidenței precise a economiilor pe fiecare om și brigadă pentru ca în orice moment să se poată arăta cît mai exact economiile și echivalentul lor în costuri a produselor finite importante.

Prin grija și ajutorul nostru trebuie asigurat tineretului din industria ușoară condiții de muncă cu și mai mult elan pentru traducerea în viață a hotărîrilor partidului și guvernului nostru în lupta pentru ridicarea continuă a nivelului de trai al întregului popor.

O temeinică cunoaștere a motorului este o condiție esențială pentru a deveni un bun pilot. De aceea, în orele de program la sol, aviatorii noștri studiază sistemul de pîrghii al comenzilor, motorul și citirea aparatelor de bord. Ei își ridică la un nivel tot mai înalt tehnica de zbor, devenind astfel pricepuți și neînfricați șoimi ai patriei.

Informații

La invitația bisericii ortodoxe romîne vineri dimineața a sosit în Capitală o delegație a bisericii ortodoxe ruse.

Din delegație fac parte : mitropolitul Nicolae al Krutiței și Colomnei, membru în Consiliul Mondial al Păcii, episcopul Flavian de Orlov și Vladimir Palitin, docent al Academiei teologice din Moscova.

★

Cu prilejul sărbătorii naționale a poporului bulgar, ziua de 9 septembrie, vineri dimineața, la Ambasada Republicii Populare Bulgaria la București, a avut loc o conferință de presă la care au participat redactori ai ziarelor și periodicelor din Capitală, precum și corespondenți ai presei străine. Stoian Pavlov, ambasadorul R.P. Bulgaria la București, a făcut o expunere cu privire la realizările poporului bulgar în cei 10 ani care au trecut de la răscoala populară din septembrie 1944 și de la eliberarea Bulgariei de către glorioasa Armată Sovietică, pînă în prezent.

Expunerea a fost urmărită cu viu interes de ziariștii prezenți.

★

Membrele delegațiilor de femei, aflate în țara noastră, la invitația Comitetului Femeilor Democrate din R.P.R., au făcut între 28 august și 2 septembrie numeroase vizite în țară.

Delegațiile de femei din India, Franța, și Germania, au vizitat mai multe instituții și întreprinderi din regiunea Cluj, universitățile din Cluj, gospodăria agricolă colectivă din comuna Crasna, raionul Zalău, și au participat la un miting al femeilor din orașul Cluj.

In regiunea Stalin, delegațiile de femei din R. Cehoslovacă și Suedia au vizitat uzina de tractoare, fabrica „Firul Roșu" din comuna Tălmaciu, raionul Sibiu, gospodăria colectivă din comuna Hălchiu raionul Stalin, complexul sportiv de la Poiana Stalin, și au avut o întîlnire cu femeile din Orașul Stalin. In drum spre București, delegațiile au mai vizitat casa de odihnă „7 Noiembrie" din Predeal, muzeul Peleș și închisoarea muzeu Doftana.

In Capitală, joi după amiază, delegatele de femei au avut o întîlnire la „Editura Tineretului" cu redactorii editurii și cu tineri scriitori din patria noastră.

În cursul dimineții de vineri delegațiile de femei au vizitat Fabrica de Confecții „Gh. Gheorghiu-Dej" din Capitală.

(Agerpres)

Citind ziarele și revistele sovietice ne însușim cea mai înaintată știință și tehnică din lume.

Abonați-vă la ziarele și revistele sovietice pentru anul 1955. Abonamentele se primesc la toate oficiile poștale, prin factorii poștali și difuzorii voluntari din întreprinderi și instituții.

Astăzi în Lunca Bradului

Locuitorii de pe valea Mureșului au avut parte de mulți ani grei. Stăpînii hrăpăreți învrăjbeau pe romîni, pe unguri, pe sași, unii împotriva celorlalți. Războiul a adus numai ruini și jale.

Mult timp, cînd treceai cu trenul pe valea Mureșului întîlneai urme ale războiului : dărîmături, urme de bombe explodate, poduri și șosele aruncate în aer, fabrici din care au mai rămas doar coșurile înegrite de fum. Așa arătau satele Subcetate, Toplița, Răstolița, Deda, Bistra și multe altele.

Războiul trecuse. Satul pustiu, prindea din nou viață. Muncitorii fabricii de cherestea începuseră reconstrucția.

„La început — spunea mecanicul Mikloș Simion — am întîmpinat multe greutăți. Sala de mașini era distrusă iar cele două mașini de aburi erau sparte și le lipseau multe piese. Noi eram o mînă de oameni, lucrul era aproape peste puterile noastre".

Alături de comuniștii Prodan Victor și Buta Andrei, mecanicii Mikloș Ioan, Kapacz Gheorghe, Vancsa Ludovic și alții cu tot frigul din iarna lui 1945, au reușit să repare mașina de aburi cea mică și după cîteva luni, să pună în exploatare gaterele 3 și 4. În toamna anului 1946, colectivul fabricii a pus în funcțiune mașina cea mare de aburi cu încă două gatere. Buștenii de 27-30 cm. grosime erau făcuți scînduri, despicați de fierăstraie.

Din munca lor trăia baronul Banfi, stăpînul munților cu păduri și directorul Iakab care și după război se cocoțase la conducerea fabricii.

O zi însemnată

Era o zi de vară. Pe ulițele comunii, copiii se întorceau gălăgioși de la școală. Dinspre biroul mare — fosta locuință a lui Banfi — un om de statură potrivită se îndrepta cu pași grăbiți către fabrică. Era delegatul de la plasă. Se suise pe un buștean în mijlocul celor adunați și vorbea :

„Tovarăși, azi e o zi însemnată pentru poporul muncitor. Marea Adunare Națională a R.P.R. a votat legea naționalizării principalelor mijloace de producție". Odată cu uralele, cei adunați au început să cînte Internaționala. De atunci ei sărbătoresc în fiecare an această zi. În primele săptămîni ei au mai instalat încă un gater iar la conducerea fabricii au pus un muncitor.

S-au construit locuințe în comună

Alături de fîntînă s-au construit locuințe pentru 8 familii. Fiecare locuință are două camere, bucătărie și cămară. Într-una din acestea locuiește mecanicul locomotivei nr. 1 Szasz Ștefan. Vecin îi este fruntașul în producție Csibi Ștefan, decorat cu Medalia Muncii.

Lîngă șosea s-a construit un bloc cu două etaje în care locuiesc 12 familii de muncitori forestieri, printre care și utemistul Balint Ștefan.

S-a mai construit un dispensar înzestrat cu 10 paturi și utilaj medical modern. Una din casele boierești a fost transformată și amenajată pentru sala cinematografului „Vasile Roaită" care a intrat în folosință.

★

Harnicii muncitori ai fabricii de cherestea din Lunca Bradului muncesc cu mult entuziasm pentru îndeplinirea sarcinilor lor. Ei au realizat economii de materiale în valoare de 11.500 lei.

Astăzi, aici muncesc și trăiesc, clădesc o viață nouă maghiari și romîni înfrățiți sub soarele regimului democrat-popular.

BALINT GHEORGHE
Corespondentul „Scînteii tineretului" pentru Regiunea Autonomă Maghiară

Un nou lot de biciclete date spre vînzare

Zilele acestea, muncitorii și tehnicienii Fabricii de biciclete din București au terminat cel de al doilea lot de 500 de biciclete.

Față de lotul anterior, noilor biciclete le-au fost aduse unele îmbunătățiri tehnologice. Au fost înlăturate unele defecțiuni ale torpedoului, s-a înbunătățit calitatea lanțului, iar mufele de la cadru, confecționate din țevi sudate la primul lot, au fost înlocuite prin mufe presate și ambutisate. Noile biciclete prezintă un aspect mai frumos datorită folosirii unor vopsele și lacuri de calitate superioară.

(Agerpres)

RASPUNSURI LA INTREBARILE CITITORILOR

Ce este cultul personalității ?

Marxism-leninismul ne învață că principala forță în dezvoltarea societății, adevăratul creator al istoriei este poporul, masele de oameni ai muncii — producătorii bunurilor materiale și spirituale. Concepția marxist-leninistă despre rolul maselor în făurirea istoriei a apărut și s-a dezvoltat într-o luptă neîmpăcată împotriva sociologiei idealiste și reacționare care, fiind incapabilă să înțeleagă legile dezvoltării societății, a ajuns la negarea rolului hotărîtor al maselor populare în istorie. Istoricii burghezi din țara noastră, de pildă, au înfățișat în scrierile lor istoria Romîniei nu ca istoria, în primul rînd, a maselor populare, ci a anumitor domnitori și regi. Ei au redus istoria la acțiunile acestor persoane care, chipurile, ar fi introdus ordinea în „haosul" evenimentelor istorice, persoane care „ar fi făcut istoria". Considerarea voinței și activității anumitor personalități ca principală forță motrice a istoriei constituie o expresie a idealismului și subiectivismului în domeniul științelor sociale.

Partidul nostru a demascat teoriile burgheze, reacționare, de la noi care neagă rolul creator al maselor în istorie, teorii care socotesc poporul ca o „gloată inertă" care se supune orbește voinței „eroilor", a personalităților de vază. Partidul își întărește necontenit legătura cu masele, cu poporul — adevăratul făuritor al istoriei și constructor al vieții noi. Legătura cu masele este izvorul forței și invincibilității partidului nostru. Succesul construcției socialiste din țara noastră este tocmai rezultatul muncii creatoare a poporului, condus de partid.

Marxismul nu neagă rolul personalității în istorie ; dimpotrivă el a subliniat întotdeauna marea importanță a organelor conducătoare și a cadrelor de conducere. Însă personalitățile de seamă pot juca un rol în istorie numai în măsura în care ideile și aspirațiile lor exprimă just necesitățile dezvoltării economice și culturale ale societății, nevoile poporului. Partidul combate în același timp cu fermitate cultul idealist al personalității, care nu are nimic comun cu învățătura marxistă despre rolul activității îndrumătoare a organelor de conducere și a cadrelor de conducere.

Ce este cultul personalității ? El înseamnă exagerarea rolului personalității în istorie, a rolului cadrelor conducătoare, atribuirea conducătorilor unor calități pe care nu le pot avea, înseamnă subaprecierea și minimalizarea rolului maselor în făurirea istoriei, a rolului partidului, conducătorul oamenilor muncii. Atribuind unor personalități calități pe care nu le pot avea, cultul personalității creează iluzia că personalitățile de seamă, conducătorii „pot orice", că ei nu trebuie să țină cont de legile dezvoltării societății — ceea ce duce pînă la urmă la aventurism în politică.

Cultul personalității aduce un mare rău cauzei noastre pentru că el educă pe oameni în spiritul pasivității, al așteptării ca totul să fie făcut de personalități, de conducători, într-un cuvînt frînează inițiativa de jos. Or, partidul nostru prețuiește deosebit de mult inițiativa și experiența maselor populare care creează societatea nouă, socialistă, deoarece el consideră că numai îmbinarea experienței conducătorilor cu experiența maselor asigură o justă conducere.

În același timp cultul personalității duce la scăderea dragostei față de popor, la scăderea încrederii în forțele creatoare ale clasei muncitoare, ale țărănimii muncitoare, ale intelectualității noastre.

Experiența istorică dovedește că activitatea creatoare a maselor populare se intensifică deosebit de mult dacă în fruntea lor pășește un partid temeinic organizat, un partid călăuzit de o teorie înaintată, așa cum este partidul nostru. Oamenii muncii consideră Partidul Muncitoresc Romîn conducătorul lor încercat — iar politica partidului ca propria lor politică. În elaborarea politicii sale, partidul se călăuzește nu după dorințele, vederile sau capriciile unor persoane, ci după legile de dezvoltare ale societății, după știința marxist-leninistă, după interesele fundamentale ale poporului. Hotărîrile partidului sînt rodul muncii colective a Comitetului său Central.

Partidul Muncitoresc Romîn duce o luptă hotărîtă împotriva teoriei idealiste a cultului personalității, teorie străină ideologiei socialiste. Plenara din august 1953 a C.C. al P.M.R. a cerut să se pună capăt cultului personalității în propaganda de partid și să se arate în mod profund rolul hotărîtor al poporului în făurirea istoriei cît și rolul partidului ca forță conducătoare a poporului.

Tineretul trebuie educat nu în spiritul cultului personalității, ci în spiritul dragostei pentru patria noastră, pentru poporul nostru harnic, pentru partidul clasei muncitoare încercat în lupte, conducător al poporului nostru pe drumul socialismului.

ȘT. NECANIȚCHI

Ce a apărut mai întîi, oul sau găina ?

S-a pus de multe ori întrebarea : ce a apărut mai întîi, oul sau găina ?

Această întrebare și-o mai pun și astăzi unii oameni care nu cunosc încă marile descoperiri ale științei în domeniul transformării speciilor. Trebuie spus că această întrebare a circulat și mai circulă încă, aparent sub formă de glumă, dar în fond ca un rezultat al influenței exercitată în trecut de către clasele exploatatoare care au întreținut obscurantismul și care au încurajat orice încercări de a se pune sub semnul îndoielii cuceririle științei.

Intrebarea : ce a apărut mai întîi, oul sau găina ? a fost răspîndită de burghezie cu intenția de a sluji concepției învechite și reacționare care susține că animalele și plantele au fost create de dumnezeu care ar stăpîni forțele naturii și care ar putea concepe sau distruge după bunul plac. Astfel, oamenii neinițiați în problemele de știință nu puteau găsi răspunsul la această întrebare și mulți ajungeau să creadă în basmul despre crearea lumii de către o ființă divină. Singurul răspuns la întrebarea de mai sus poate fi dat numai de știință și anume de învățătura lui Ch. Darwin și a continuatorilor operei sale.

Ch. Darwin — savant englez care a trăit în secolul trecut — a creat teoria științifică care dovedește că speciile de animale și vegetale au suferit transformări în decursul dezvoltării lor, transformări legate de condițiile mediului în care își duc viața organismele vii. Această învățătură a lui Darwin nu a fost și nu este pe placul burgheziei căreia nu îi convin ideile care afirmă că natura — și asemenea ei societatea omenească — se găsesc într-o necontenită schimbare și transformare. Tocmai de aceea clasele exploatatoare au încercat întotdeauna să înlocuiască realitatea vie, adevărul științific prin superstiții și credințe misticoreligioase, menite să sprijine dominația lor asupra maselor de milioane de oameni ai muncii.

Adevărul științific nu poate fi însă ținut multă vreme ascuns și mai devreme sau mai tîrziu, el este cunoscut maselor populare care și-l însușesc și îl folosesc în lupta pentru transformarea lumii.

Învățătura lui Darwin și a urmașilor săi dovedește întregii omeniri că animalele nu au fost întotdeauna așa cum le vedem noi astăzi, că ele au avut strămoși care datorită influenței mediului de viață s-au transformat cu timpul. Deci, nici găina nu a fost întotdeauna așa cum o cunoaștem astăzi. Ea a apărut în urma unor transformări îndelungate. Și iată cum.

În trecutul îndepărtat al pămîntului, acum vreo 120 milioane de ani, trăiau unele animale mici, înrudite cu șopîrlele din zilele noastre și cărora în limbaj științific li se spune, reptile. Aceste ființe își duceau viața în copaci, din care cauză membrele lor posterioare (picioarele) au căpătat degete lungi și subțiri cu care puteau să se cațere din cracă în cracă. Mai mult decît atît, aceste reptile după o lungă perioadă de timp, au căpătat posibilitatea să planeze (zbor pasiv) datorită unei pielițe care le-a apărut între membrele anterioare (brațe) și corp. Ele aveau și niște solzi lungi pe membrele anterioare care le ajutau la sărit și care, cu vremea, s-au transformat în pene. Așa a fost posibil apariția aripilor. Din momentul cînd aceste reptile cu caractere de pasăre au început să zboare, mușchii care le ajutau în zbor s-au dezvoltat mult. Un exemplu de asemenea pasăre a fost aceea care s-a găsit ca o veche rămășiță (fosilă), mărturie a transformării reptilelor în păsări. Această fosilă a fost numită de savanți Arheopteryx, adică Pasărea Veche. Pasărea aceasta era de mărimea unui porumbel, purta pene pe trup și avea o coadă osoasă acoperită și ea cu pene. Ciocul ei purta dinți. Coada osoasă, dinții, degetele și solzii, precum și o serie de alte caractere ale acestei păsări ne dau astăzi mărturia incontestabilă a înrudirii ei cu reptilele. Pe de altă parte, penele, ciocul și degetele cu ghiare o apropie de păsările actuale.

Ca și șopîrlele de azi, păsările se înmulțesc prin ouă și năpîrlesc.

Așa dar, păsările au apărut din reptile, prin transformarea acestora în păsări. Toate aceste transformări s-au petrecut în decursul a mii de ani, ca urmare a influenței pe care au suferit-o animalele de la mediul în care trăiesc. Iată numai două dovezi care stau mărturie a acestui adevăr științific :

a) zborul păsărilor s-a perfecționat pe măsură ce corpul lor s-a ușurat, pe măsură ce aripile s-au îmbogățit cu pene. Aceasta, deoarece păsările au saci cu aer în corp (sacii cu aer sînt niște formațiuni răspîndite în tot corpul sub piele și chiar în pene și au darul de a ușura pasărea în zbor).

b) altă dovadă a influenței mediului în transformarea reptilelor în păsări ne-o dau dinții. Am văzut că strămoșii păsărilor actuale au avut dinți. Pe măsură însă ce reptilele-păsări s-au adaptat pentru zbor, dinții au început să dispară deoarece ciocul îngreuiat de dinți ar fi împiedicat mult zborul. Datorită faptului că dinții au dispărut, hrana păsărilor nu mai este mestecată, ci este trecută într-un sistem de organe de digestie în așa fel alcătuite încît alimentele se macină ca și cum ar fi fost fărîmate între dinți. Spre deosebire de reptile, păsările au creierul mai dezvoltat.

Transformările pe care le-au suferit acest grup de animale — păsările — confirmă pe deplin teoria lui Darwin după care în natură se înfăptuiesc în permanență treceri de la forme simple la forme mai complicate și mai adaptate. Dacă toate aceste transformări ale animalelor au avut loc în trecutul îndepărtat al istoriei pămîntului, în decurs de mii și zeci de mii de anii, după apariția omului, animalele folositoare acestuia încep să sufere modificări mari în funcție de nevoile casnice ale omului.

Găinile domestice actuale își au obîrșia în strămoșul sălbatic numit Gallus Bankiva. Domesticirea găinelor a început încă acum 5000 de ani.

Crescătorii de animale din secolele trecute au început să dirijeze aceste transformări după necesități, creîndu-se astfel tot felul de rase, unele bune pentru carnea lor, altele bune pentru ouă. De pildă, găinile din rasa Leghorn au carne puțină, dar fac între 200-300 ouă anual. În schimb o găină din rasa Cochinchina ajunge pînă la 4,500 kg. Aceste cifre record au fost atinse în crescătoriile de păsări din Uniunea Sovietică unde s-au creat rase de găini rezistente la ger, cu carne gustoasă și care dau un număr mare de ouă.

Evoluția păsărilor domestice în general și a găinilor în particular a fost obținută de crescători prin împerechere, printr-o alimentație bine aleasă, prin îngrijire atentă, și prin selecție. Prin selecție se înțelege alegerea severă de animale cu însușiri deosebite. De pildă, se știe că în natură nu există două ființe perfect asemănătoare , fie că una este mai dezvoltată decît cealaltă fie că alta este mai rezistentă, alta cu mai multă carne, etc. A selecționa înseamnă a alege pe aceea la care urmărim o anumită însușire — rezistență la frig de exemplu — și o vom înmulți. Caracterul acesta de rezistență la frig se va transmite astfel din generație în generație pînă cînd se vor obține rasele dorite. Desigur că acest progres nu este atît de simplu și foarte adesea el dă de furcă crescătorilor de animale și oamenilor de știință.

În natură, transformarea de la reptile la păsări și apoi la păsările domestice de astăzi a fost posibilă datorită proprietății organismelor vii de a transmite însușirile nou cîștigate la urmași care le preiau și le întăresc. Aceasta se numește în știință transmiterea ereditară a caracterelor dobîndite. Datorită acestui fenomen a fost posibilă evoluția păsărilor. Este limpede acum pentru noi că întrebarea: „ce a apărut mai întîi, oul sau găina ?" — nu este bine pusă și că problema se pune în alt mod, bizuindu-ne pe cuceririle științei.

I. FRUCHTER
asistent la Facultatea de biologie din București

După respingerea tratatului C.D.E. în Adunarea Națională franceză

Revanșarzii vest-germani cer înarmarea Germaniei occidentale în afara C.D.E.-ului

BERLIN 3 (Agerpres). — TASS transmite: După hotărîrea Adunării Naționale franceze de a respinge tratatul cu privire la „armata europeană", la Bonn și-au intensificat considerabil activitatea cercurile care vor să realizeze cu orice preț înarmarea Germaniei occidentale.

Guvernul de la Bonn, întrunit pentru a discuta această chestiune, a ținut ședințe timp de două zile. Din comunicatul dat publicității după ședințe reiese că cercurile revanșarde de la Bonn nu au tras învățăminte din rezultatele votului Adunării Naționale franceze. Ca și pînă acum, ele luptă pentru o „armată europeană", în care Germania occidentală să aibă un rol dominant. După cum se arată în comunicat, guvernul de la Bonn „pentru a continua linia de pînă acum" în politica sa externă a elaborat un plan în cinci puncte, care urmărește de fapt adîncirea scindării Germaniei. Acest plan este în același timp o dovadă că se vor exercita noi presiuni asupra Franței și că se va face o nouă încercare de a o șantaja. Conform planului arătat mai sus, autoritățile de la Bonn cer „continuarea politicii Uniunii europene"... Ele insistă asupra „consultărilor cu privire la tratativele ulterioare pentru realizarea unificării militare cu țările care au ratificat tratatul cu privire la „comunitatea defensivă europeană", sau care se află în ajunul ratificării". În felul acesta, Bonnul se străduiește în mod vădit să creeze o nouă combinație de tipul „comunității defensive europene" cu un număr mai mic de țări.

Guvernul de la Bonn cere de asemenea „restabilirea suveranității". Ce înțeleg conducătorii de la Bonn prin „suveranitate" reiese din acel punct al amintitului plan, care propune „reglementarea juridică a staționării trupelor altor țări în Republica Federală".

În felul acesta, planul prevede cu anticipație nu numai dominația politică și economică a S.U.A., într-o Germanie suverană", ci și staționarea permanentă a trupelor americane. După părerea Bonnului, „suveranitatea" înseamnă o remilitarizare nelimitată sub controlul S.U.A. și continuarea ocupației militare a Germaniei.

★

BONN 3 (Agerpres). — A.D.N. transmite: Membrii guvernului de la Bonn, după ce au ținut o ședință de două zile în urma respingerii C.D.E.-ului de către Adunarea Națională franceză, au plecat la Buchler Hoehe, în munții Pădurea Neagră, unde cancelarul Adenauer continuă tratativele cu senatorul Wiley, președintele comisiei pentru afacerile externe a senatului american. Adenauer face tot ce-i stă în putință pentru a împiedica începerea tratativelor referitoare la încheierea unui tratat de securitate colectivă în Europa, deși în momentul de față cele mai largi pături ale populației vest-germane cer acest lucru. La 31 august Adenauer a făcut cunoscut, prin intermediul lui von Eckardt, șeful presei cancelariatului federal, că „nu consideră oportună o conferință a celor patru puteri în problema securității colective". El a acuzat partidul social democrat că „a rupt armistițiul" prin aceea că Ollenhauer a cerut o conferință a celor patru puteri. Astfel, Adenauer a dezvăluit că între el și conducerea partidului social-democrat au existat acorduri secrete. Prin ostilitatea sa față de o conferință a celor patru puteri, Adenauer dovedește că nu a renunțat la planurile de remilitarizare a Germaniei cu orice chip.

★

BUCHLER HOEHE 3 (Agerpres). — La Buchler Hoehe, în munții Pădurea Neagră, a avut loc o întrevedere între Alexander Wiley, președintele Comisiei senatului american pentru Afacerile Externe, și cancelarul Adenauer. La întrevedere au fost de față James Conant, înaltul comisar al S.U.A. în Germania occidentală, precum și Hallstein și Blankenhorn, conducătorii Ministerului de Externe de la Bonn. După cum se arată în telegramele agențiilor de presă, au fost discutate probleme în legătură cu modalitățile de înarmare a Germaniei occidentale în afara tratatului C.D.E.

La întoarcerea sa la Bonn, senatorul Wiley a acordat un interviu în care a proferat o serie de atacuri și amenințări la adresa Franței. „Guvernul francez, a declarat el, trebuie să poarte întreaga răspundere pentru consecințele" respingerii tratatului C.D.E.

Subliniind „virtuțile comune" ale revanșarzilor germani și ale militariștilor de la Washington, senatorul american a cerut ca Germaniei să i se acorde imediat o „independență totală", astfel încît să poată aduce o contribuție „rezonabilă" și de prim rang la planurile războinice ale cercurilor imperialiste.

Wiley a declarat că „guvernul Statelor Unite este gata să sprijine reînarmarea Germaniei occidentale".

Intrevederea dintre Adenauer și înaltul comisar englez în Germania occidentală

BONN 3 (Agerpres).— După cum anunță de la Bonn corespondentul agenției Associated Press, la 2 septembrie, Hoyer-Millar, înaltul comisar englez în Germania occidentală, a avut o întrevedere cu cancelarul Adenauer căruia i-a propus integrarea Germaniei occidentale în blocul Atlanticului de nord. Agenția Associated Press subliniază că aceasta este prima ofertă oficială adresată de puterile occidentale guvernului de la Bonn în legătură cu intrarea Germaniei occidentale în N.A.T.O.

Potrivit unor surse bine informate de pe lîngă guvernul de la Bonn, Adenauer a formulat numeroase condiții pentru aderarea Germaniei occidentale la blocul N.A.T.O. Printre acestea, guvernul de la Bonn cere pentru Germania occidentală drepturi nelimitate de reînarmare.

Cercurile conducătoare ale S.U.A. depun eforturi intense pentru înarmarea Germaniei occidentale

WASHINGTON 3 (Agerpres). — Cercurile conducătoare ale S.U.A. depun eforturi intense în vederea înarmării grabnice și sub orice formă a Germaniei occidentale. Potrivit unei știri transmise de agenția France Presse, la departamentul apărării din Statele Unite s-a anunțat că imediat ce participarea Germaniei occidentale la planurile militare occidentale va intra în vigoare în mod oficial, S.U.A. vor trimite în această țară mari cantități de muniții și echipament militar. Agenția France Presse precizează că este vorba de fapt de armamentul ce urma să fie alocat armatei vest-germane în cadrul „comunității europene" și care este stocat de trei ani încoace în S.U.A., tocmai în acest scop.

France Presse precizează că trimiterea lui nu va mai necesita o nouă aprobare a Congresului, pentru aceasta fiind suficientă o aprobare a președintelui Statelor Unite.

Manevrele adepților C.D.E. continuă

PARIS 3 (Agerpres). — În timp ce imensa majoritate a poporului francez continuă lupta împotriva reînarmării Germaniei, grupurile de adepți ai tratatului C.D.E. continuă manevrele pentru a forța reînarmarea cu orice chip a militariștilor vest-germani.

Agenția France Presse anunță că comitetul executiv al organizației franceze a așa-numitei „Mișcări europene" a dat publicității la 2 septembrie textul unei declarații în legătură cu respingerea tratatului C.D.E. de către Adunarea Națională franceză.

În declarație se deplînge votul prin care deputații poporului francez și-au exprimat voința lor de a împiedica renașterea forțelor militariste din Germania occidentală.

Printre semnatarii acestei declarații figurează numele unor politicieni francezi cunoscuți pentru sprijinul acordat teoriei „Europei unite", lansată de naziști la începutul celui de al doilea război mondial. Printre aceștia sînt Paul Reynaud, fost prim-ministru în guvernul francez, care a semnat armistițiul cu hitleriștii în 1940, Georges Bidault, Robert Schuman, Rene Pleven, Pinay, Laniel, Bruyneel, Chupin, Maurice Schuman, Teitgen și alții.

Comentariile presei engleze

LONDRA 3 (Agerpres). — Presa engleză scrie fățiș că, deși planul creării „comunității defensive europene" s-a prăbușit, partizanii înarmării Germaniei occidentale n-au abandonat speranțele de creare a armatei vest-germane și caută prin toate mijloacele noi căi de înarmare a revanșarzilor de la Bonn.

Comentatorul diplomatic al lui „Daily Mail", scrie că guvernul englez intenționează „să examineze primul pas pe calea spre crearea armatei vest-germane". „Metoda cea mai rapidă de înarmare a germanilor după ce Franța a refuzat să ratifice tratatul cu privire la „comunitatea defensivă europeană" — precizează observatorul — constă în a-i face pe germani membri cu depline puteri ai Uniunii nord-atlantice".

Observatorul diplomatic al ziarului „Times" scrie că guvernul englez dorește ca Germania occidentală să devină sub orice formă membră a Uniunii nord-atlantice pentru ca să poată „aduce contribuția sa în apărare". „In acest fel — scrie în încheiere comentatorul — în scurt timp fie în mod oficial sau neoficial se vor face, probabil, propuneri cu privire la primirea Germaniei ca membră a Uniunii nord-atlantice. Aceasta, deși în Franța sînt mulți aceia care ar prefera mai curînd o dezarmare concomitent cu o înțelegere cu Rusia, decît calculele privind înarmarea Germaniei în proporții considerabile".

„Daily Telegraph and Morning Post", subliniază de asemenea că includerea Germaniei occidentale în Uniunea nord-atlantică va însemna înarmarea ei nelimitată și va fi inacceptabilă pentru Franța.

Eforturile lui Scelba pentru a menține coaliția guvernamentală

ROMA 3 (Agerpres). — După cum anunță postul de radio Oggi in Italia, guvernul Scelba-Saragat se va prezenta la redeschiderea parlamentului într-o situație de criză evidentă. Scelba depune cele mai mari eforturi pentru a menține coaliția guvernamentală cvadripartită după greaua lovitură primită prin lichidarea C.D.E.

Potrivit calendarului său, parlamentul ar urma să-și reia lucrările cu discutarea tratatului C.D.E., fapt care apare acum ridicol după respingerea acestui tratat de către Adunarea Națională franceză. Cu toate acestea, dacă guvernul ar anunța că intenționează să retragă proiectul de lege privitor la ratificarea C.D.E., ar însemna că recunoaște falimentul politicii sale. De aceea, Scelba pare hotărît să nu retragă proiectul de lege, dar în același timp să amîne discuțiile sine die. Acest plan va întîmpina însă replica opoziției hotărîtă să dea bătălia pentru a afirma necesitatea unei inițiative italiene în politica externă, capabilă să afirme prestigiul Italiei

Scurte știri

● Agenția France Presse anunță că alți trei membri ai cabinetului francez, Emile Hugues ministrul Justiției, Bourges-Maunoury, ministru al Industriei și Comerțului și Claudius Petit, ministru al Muncii și-au prezentat în mod oficial demisia în cadrul ședinței din după amiaza zilei de 3 septembrie a Consiliului de Mini.tri. Se știe că cei trei miniștri au fost partizani ai ratificării tratatului C.D.E

● După cum anunță postul de radio indian, pirmul ministru al Indiei, Nehru, a informat parlamentul că a acceptat invitația de a vizita R.P. Chineză.

Nehru a adăugat că va pleca în curînd în China, fără a preciza însă data. El a declarat că aceasta „va fi o vizită de prietenie într-o țară vecină".

● După cum anunță agenția France Presse, delegația partidului laburist britanic care a vizitat R. P. Chineză și care își continuă acum călătoria în țările Asiei, a sosit la 2 septembrie la Tokio. Nici un reprezentant oficial al guvernului Ioșida nu a asistat la sosirea oaspeților britanici.

Delegația laburistă britanică vizitează Japonia în urma invitației făcute de cele două partide socialiste japoneze.

● Ziarele libaneze anunță că în Irak a fost promulgată o lege reacționară draconică, potrivit căreia toți comuniștii deținuți în închisori pierd cetățenia.

DICTATURA „PERSONALĂ"

Armas a instituit o dictatură personală preluînd fără alți membri' ai juntei președinția guvernului guatemalez (ziarele).

Cînd își vîră vulpea coada!

Desen de EUG TARU

S.U.A. se pregătesc să încheie un pact militar cu Cian-Kai-și

PEKIN 3 (Agerpres). — China Nouă transmite: S.U.A. accelerează tratativele cu gomindaniștii în vederea încheierii așa-numitului „pact de apărare mutuală".

După cum se anunță, Rankin, „ambasadorul" S.U.A. pe lîngă clica gomindanistă, care s-a înapoiat recent din Washington în Taivan, a dus la 30 august tratative secrete cu Cian Kai-și și George Yeh, „ministrul Afacerilor Externe" gomindanist, cu privire la încheierea pactului sus-amintit. După cum se arată, Rankin a prezentat lui George Yeh un proiect de pact elaborat de autoritățile americane.

Noul guvern al Braziliei

MONTEVIDEO 3 (Agerpres). — TASS transmite: Ziarul brazilian „Imprensa Popular" scria în numărul său din 27 august că Cafe Filho a devenit președinte „în urma loviturii de stat pusă la cale de monopolurile americane".

Noul guvern, subliniază ziarul, constituie „un triumvirat al societăților americane „Light and Power", „Standard Oil" și „Electric Bond and Share".

Sînt îndeobște cunoscute, scria ziarul, legăturile noilor miniștri cu monopolurile americane și activitatea lor în interesul S.U.A. Conducătorul loviturii, generalul Eduardo Gomos, liderul partidului „Uniunea națională democrată" este președintele Comisiei mixte militare americano-braziliene și se ocupă cu aplicarea acordului militar încheiat între cele două țări. Cafe Filho l-a numit în funcția de ministru al aviației. După cum arată ziarul „Imprensa Popular", Raul Fernandez, numit în funcția de ministru al afacerilor externe, este avocatul societăților nord-americane susmenționate și promotorul „teoriei" potrivit căreia Brazilia „trebuie să facă parte din orbita americană".

In preajma conferinței de la Manilla

SANHAI 3 (Agerpres). — La 6 septembrie, din inițiativa S.U.A. se deschide la Manilla (Filipine) conferința celor opt țări în vederea creării blocului militar al Asiei de sud-est. (S.E.A.T.O.). După cum se știe, inițial Statele Unite au propus ca în acest bloc să fie incluse toate țările Asiei de sud-est. Însă principalele țări din această regiune — India, Birmania, Indonezia și Ceylon, dîndu-și seama că această organizație are un caracter vădit agresiv, au refuzat să participe la conferință sau să trimită cel puțin observatori. La Manilla și-au trimis reprezentanții numai Filipinele și Tailanda, care urmează în mod docil politica americană, precum și Pakistanul, legat de „ajutorul" american. Totodată, Pakistanul a făcut o rezervă importantă. Guvernul pakistanez a declarat că prezența reprezentantului său la conferință nu înseamnă că Pakistanul va fi legat de hotărîrile ce vor fi adoptate de ceilalți participanți la conferință dacă reprezentantul Pakistanului nu le va aproba.

La conferință au și sosit reprezentanții S.U.A., Angliei, Franței, Australiei. Noii Zeelande, Filipinelor, Tailandei și Pakistanului. În realitate tratativele au început la 1 septembrie, cînd experții țărilor susmenționate s-au întrunit în cadrul unei consfătuiri preliminare.

După cum anunță corespondentul din Manilla al ziarului „Daily Telegraf and Morning Post", „chiar prima ședință a comitetului de lucru al S.E.A.T.O. s-a desfășurat sub semnul unor serioase divergențe". Unii delegați, scrie corespondentul, „nu ascund faptul că sînt dezamăgiți de poziția americană". Mai cu seamă acești delegați, după cum arată corespondentul privesc cu multă prudență încercarea S.U.A. de a atrage Laosul, Cambodgia și Vietnamul de sud în noul bloc militar (S.E.A.T.O.) încălcînd astfel acordurile de la Geneva.

În afară de aceasta, Statele Unite ar vrea să extindă cadrul noii organizații în curs de creare, prin includerea insulei Taivan, unde s-a cuibărit clica ciancaișistă izgonită de pe continent de către poporul chinez. Or, potrivit relatărilor corespondenților de presă din Manilla, o astfel de încercare „va provoca o vie împotrivire din partea Angliei, Franței, Australiei și Noii Zeelande.

★

MANILLA 3 (Agerpres). — Agenția France Presse anunță că John Foster Dulles, secretarul departamentului de stat al S.U.A., a sosit la Manilla în fruntea delegației care va participa la conferința cu privire la înființarea pactului S.E.A.T.O. În declarația pe care a făcut-o la sosirea sa pe aerodrom, Dulles a amintit eforturile Statelor Unite în crearea unui bloc agresiv al Asiei de sud-est și a cerut sprijinul țărilor convocate la conferință pentru punerea bazelor acestui pact mult trîmbițat de cercurile conducătoare americane.

★

LONDRA 3 (Agerpres). — Potrivit unei știri transmise de agenția France Presse, lordul Reading, ministru de stat la Ministerul Afacerilor Externe al Marii Britanii, a părăsit Londra împreună cu cele 27 de persoane care alcătuiesc delegația engleză la conferința de la Manilla.

Recepția de la ambasada R. D. Vietnam din Moscova

MOSCOVA 3 (Agerpres). — TASS transmite: La 2 septembrie, Nguen Long Bang, ambasador extraordinar și plenipotențiar al Republicii Democrate Vietnam în U.R.S.S., a oferit o recepție cu prilejul celei de a 9-a aniversări a proclamării independenței Vietnamului.

Printre oaspeții care au luat parte la recepție se aflau: N. A. Bulganin, M. G. Pervuhin, Ș. F. Antonov, B. P. Beșcev, K. P. Gorșenin, F. D. Varaksin, N. A. Dîgai, V. P. Eliutin, V. G. Javoronkov, A. F. Zasiadko, A. G. Zverev, I. G. Kabanov, N. S. Kazakov, A. I. Kozlov, I. A. Lihaciov, E. Ș. Novoselov, N. D. Psurțev, N. Ș. Rijov, I. T. Skidanenko, D. F. Ustinov, Z. A. Șaskov, miniștri ai U.R.S.S.; A. A. Gromîko, prim locțiitor al ministrului Afacerilor Externe al U.R.S.S.; reprezentanți ai vieții publice, oameni ai științei și culturii; ziariști sovietici și străini.

Nguen Long Bang, ambasadorul extraordinar și plenipotențiar al Republicii Democrate Vietnam și N. A. Bulganin, prim vicepreședinte al Consiliului de Miniștri al U.R.S.S. au rostit cuvîntări.

Recepția s-a desfășurat într-o atmosferă de prietenie cordială.

A apărut în limbile: rusă, romînă, franceză, germană, engleză și spaniolă

„Pentru pace trainică, pentru democrație populară!"

București. Organ al Biroului Informativ al Partidelor comuniste și muncitorești

Nr. 36 (304)

Cuprinde:

ARTICOL DE FOND: Pentru pace, pentru securitate colectivă în Europa
ARTICOL REDACȚIONAL: Împotriva reînvierii militarismului japonez
ECATERINA AVRAMOVA: 9 Septembrie Ziua eliberării Bulgariei
IVAN MIHAILOV: Marea sărbătoare a poporului bulgar
RAYMOND GUYOT: Franța după respingerea tratatului cu privire la „comunitatea defensivă europeană"
HO ȘI MIN: A noua aniversare a independenței Vietnamului
GALO GONZALEZ DIAZ: Poporul chilian apără cu succes libertățile cetățenești
LAO ȘE: Locuitorii din Pekin aprobă cu căldură proiectul de Constituție a Republicii Populare Chineze
REVISTA PRESEI: În preajma Congresului al XII-lea al Partidului Comunist Mexican
JAN MAREK: Note politice: Ce s-a întîmplat în Brazilia

De vînzare la toate librăriile, chioșcurile și debitele O.C.L.

Prețul 40 bani

Sosirea delegațiilor U. T. M. care au participat la lucrările FMTD de la Pekin și ale Consiliului U. I. S. de la Moscova

În ziua de 3 septembrie a sosit în Capitală delegația Uniunii Tineretului Muncitor care a participat la lucrările Consiliului F.M.T.D. de la Pekin, condusă de tov. Cîrcei Ion, secretar al C.C. al U.T.M.

În aceiași zi a sosit și delegația Uniunii Tineretului Muncitor condusă de tov. Petre Gheorghe, secretar al C.C. al U.T.M., care a participat la lucrările Consiliului U.I.S. care au avut loc la Moscova.

Delegațiile au fost primite de membri ai biroului C.C. al U.T.M. precum și de activiști ai C.C. al U.T.M.

Știri sportive

● Campionatele europene de natație și polo pe apă au continuat în bazinul stadionului municipal din Torino.

În proba de 400 m. liber senioare, victoria a fost repurtată de Agahta Sebo (R.P. Ungară) care a realizat timpul de 5'14"4/10. Proba de ștafetă de 4x200 m. liber băieți a revenit echipei maghiare cu un rezultat de 8'47"8/10. În proba finală de 200 m. fluture băieți, titlul de campion european a revenit înotătorului maghiar Tumpek, cu un rezultat de 2'32"2/10.

Cu un mare interes au fost urmărite întrecerile de sărituri de la trambulină rezervate fetelor. Titlul de campioană europeană a revenit sportivei sovietice Ciumiciova care a totalizat 129,45 puncte. O netă superioritate au manifestat reprezentanții U.R.S.S. la săriturile de la trambulină (3 m.). Primele două locuri în clasamentul final au revenit în ordine sportivilor Roman Brener 153,25 puncte; 2. G. Udalov 141,16 puncte.

● Vineri la amiază, la Comitetul pentru cultură fizică și sport de pe lîngă Consiliul de Miniștri al R.P.R. a avut loc festivitatea înmînării titlului de maestru al sportului unui grup de sportivi fruntași care au obținut performanțe de valoare în ultimii ani.

După ce sportivii au fost salutați de tov. Marcel Vlaicu, vicepreședinte al Comitetului pentru cultură fizică și sport, a urmat împărțirea insignelor de maestru al sportului. Această distincție a fost acordată următorilor sportivi: Andrei Demeter, Sanda Grosu, Grigore Cojocaru, Gabriel Georgescu (atletism), Mihai Sărățeanu, Ion Gheorghe, Mircea Cernescu, Constantin Udrescu (motociclism), Șerbu Neacșu, Füresz Eugen, Victor Schiopu (box), Vasile Oprea (ciclism), V. Călinoiu, Alex. Ene, Ion Suru, Dumitru Nicolae (fotbal), Ion Corneanu (lupte), Atila Kelemen, Iuliu Lörincz, Francisc Simon Iosif Deutsch, Gavrilă Naghy (natație, polo), Anton Sănceac, Ștefan Somoghi (canotaj) și Victor Ciocîltea (șah).

În numele noilor maeștri ai sportului a luat cuvîntul Mihai Sărățeanu. El a arătat că sportivii care au primit această înaltă distincție sînt hotărîți să muncească cu mai multă preseverență pentru a ridica tot mai sus nivelul performanțelor în diferite ramuri de sport. (Agerpres).

Pentru al 9-lea cîntec al lui Till Ullenspiegel

Așezată pe țărmul oceanului, avînd mari porturi, cîmpii bogate, bazine de cărbune vaste, Belgia a fost mereu victima cotropitorilor. Au ocupat-o spaniolii, austriacii, francezii, prusacii. Îi impun acum modul lor de viață imperialiștii americani. Cotropită de atîtea ori, Belgia a învățat să lupte. Și vremurile eroice nasc legende eroice. În urmă cu cîteva secole s-a născut astfel în „dulcea Flandră" legenda lui Till Ullenspiegel. Această încarnare a spiritului popular a avut un ecou atît de puternic în inimile popoarelor încît a trecut numaidecît în Franța sub numele de Espiègle și în toate țările germane sub acela de Eulenspiegel. O versiune a ajuns și la noi sărăcită, mărunțită în „Pățaniile lui Till Buhoglindă".

Till a fost un erou popular și autorul De Coster — care a scris o carte cu titlul Till Ullenspiegel — îl arată luptînd în primele rînduri ale poporului împotriva asupritorilor. Till seamănă cu Păcală și cu Nastratin Hogea; e un hoinar neobosit, sprinten, plin de haz, cîntăreț și băutor, glumeț și jucăuș, dar, înainte de toate, el e un flamand cinstit, curajos și îi urăște pe năvălitorii spanioli. De Coster îl numește „spirit al Flandrei" după cum pe iubita lui Till, Neele, o numește „inimă a mamei Flandra" iar prietenului lui Ullenspiegel, Lamme îi spune „stomac al Flandrei" — ținînd seama de foamea și setea de nestins a acestui țăran flamand, gros, rumen, blînd și iubitor.

Spirit al poporului flamand, Till Ullenspiegel n-a murit și nu va muri niciodată. De Coster încheindu-și cartea cu „cîntecul al 8-lea" vestește întoarcerea lui Ullenspiegel, cîndva, cînd Flandra va fi în suferință. Atunci marele luptător va reveni „să-și cînte cel de al nouălea cînt".

Și iată că au sosit vremurile cînd „dulcea Flandră" e în suferință. Să ni se îngăduie a vesti astfel în felul nostru, cu cîteva date întoarcerea lui Till.

. . . .

Lamme Goedzak — acest om blînd, gros, roșu la față, spaimă a cîrnaților și secetă a butoaielor de vin, ar îngheța de groază trecînd astăzi prin Herseautoise. Nu fiindcă nu se prea găsește mîncare, asta se vede acum pretutindeni în dulcea Flandră, ci pentru că aci, în Herseautoise dacă patronul te vede mîncînd în vreme ce lucrezi, socotește că mișcarea aceasta a fălcilor îi sustrage lui o parte din energia pe care ar putea s-o folosească în chip de supra-profit. Și a fixat: cine mestecă lucrînd — fie și odată în cele opt ore — amendă 10 franci. Dar, de fapt, nu e nici o primejdie. Pofta lui Lamme Goedzak a ajuns cu totul străină muncitorului belgian și nu amenda de zece franci îl oprește deobicei să mănînce ceva în cursul celor opt ore de lucru.

★

Umbra cavalerilor spanioli nu mai plutește deasupra cîmpiilor belgiene, dar flutură acum umbra avioanelor americane. Lamme — prieten al lui Till și pîntec al Flandrei — și-ar tăia acum cureaua la jumătate iar Neele, inimă a acestor pămînturi, ar trebui să se ferească de soldații Pentagonului mai mult decît de cei ai ducelui de Alba, trimisul inchiziției. Filip al II-lea al Spaniei adusese aci ruguri și bice; Mc. Carthy a adus ruguri, bice, șomaj, stagiu militar dublu. În vremea lui Till croitoresele coseau Acum la Bruxelles, neavînd de lucru sînt silite să aleagă hîrtii vechi și să împăturească afișe. Atunci, meșteri sticlari făceau candelabre, ghirlande de sticle colorate, globuri cu ape jucătoare și erau cunoscuți peste orașe și sate; un meșter sticlar era plătit în aur. Acum la sticlăriile din Jemappes oamenii își ard ochii și mîinile, iar patronul nu recunoaște arsurile de gradul întîi pentru ajutor de boală. Un meșter ars, infirm, poate fi înlocuit oricînd cu un meșter întreg, șomer.

În minele de atunci lucrau mai ales cei condamnați pentru că tehnica înapoiată nu îngăduia o bună securitate a muncii. Acum, în nouă luni minele au înghițit aproape două sute de vieți de oameni liberi.

Iată o istorioară simplă: Pierre Ahn a fost fiul unor plugari Cu sacrificii părinții l-au trimis la școală A făcut studii. Le-a terminat strălucit. La 25 octombrie 1953 a coborît în mina din Many; la 25 octombrie 1953 a murit. Aceasta e istorioara lui Pierre Ahn, care de abia împlinise 21 de ani și învățase mult pentru a construi, pentru a trăi în pace.

Capitaliștii belgieni transformă minele în catacombe.

★

Sînt aci pajiști și vile, sînt grădini și parcuri. Dar cine le stăpînește? Intrebați-l pe acel tînăr turnător din Charleroi care se plimbă prin aceste parcuri și pajiști cu logodnica lui, se plimbă de doi ani și jumătate, nu dintr-o nestăpînită dragoste de natură, ci pentru că n-au bani să se căsătorească, pentru că nu pot plăti o chirie — socotită ieftină — de 1 000 de franci pe lună.

Iată două fete: Francine și Denise. Ele „lucrează" la Atelierele de Construcții Electrice din Charleroi. Cu toate astea se preumblă prin parcurile și grădinile mai sus pomenite zile întregi. Pentru că, odată la cîteva luni sînt date afară, apoi reangajate cu lefuri mai mici. Apoi și mai mici, adevărate lefuri de mizerie.

Cînd veți citi undeva reclama pe care și-o fac stăpînii acestor parcuri ca să îmbie pe turiștii americani, nu uitați că pe aci colindă cei fără case și șomerii. Dar, totodată să nu uitați că pe aci băteau odată tobele răsculaților, și că alături de Ullenspiegel treceau poate și bunicele Francinei și Denisei.

Odată — spune legenda — Till a înviat un cîine trecîndu-l printr-un sac. Iată însă că la Verviers s-au găsit oameni mai îndemînateci și care lucrează nu cu cîini ci cu oameni dintr-o școală cu 270 de locuri ies zilnic 615 elevi. Această școală sac ține 615 elevi prost hrăniți, într-un aer viciat și-i înghesuie ca scrumbiile. Și această scamatorie nu e făcută pentru a obține mîncare de la o babă zgîrcită (așa cum s-a întîmplat cu Ullenspiegel și cu cîinele) ci pentru a aduna bani pentru tunuri și aruncătoare de flăcări.

. . . .

Din Brabant — patria Genovevei și pînă la țărmul oceanului, la Igeheim treceau în vremea luptei împotriva spaniolilor, detașamentele de „gueux". Rugurile, spînzurătorile nu reușeau să-i oprească. Bătaia tobei chema poporul. Și acuma pe drumurile domoalelor cîmpii udate de Meusa și Escuat, bat tobele, trec soldați. Același popor îmbrăcat în haină militară. Dar pentru cine se bate el și împotriva cui? Împotriva lui însuși, pentru dușmanii săi! Durata serviciului militar a fost prelungită. Ars la Jemappes, ori strivit în minele din Many, șomer silit să vîndă „Choko Frisko" — locuitorul dulcei Flandre e îmbrăcat în uniformă și silit să mărșăluiască. Și el merge, îngheață, îl arde vîntul fierbinte, cade, se ridică, ca o marionetă, fără să știe pentru ce face toate acestea.

...„Să ai 20 de ani și să fi închis fără a ști pentru ce te-nvață să ucizi"! Astfel scria un soldat din Saraing".

...„ Din cincizeci de oameni ai unității, 30 sînt bolnavi" spune o corespondență din Malines". „Am febră, patruzeci de grade" — scrie un proaspăt concentrat la Euskirchen.

Marșuri de noapte, lipsă de echipament, pedepse; „Mașina noastră mergînd cu farurі stinse s-a ciocnit de un copac", „Un caporal care era împotriva crimelor din Coreea a făcut opt zile carceră". „La exercițiile militare — 136 accidente în 1951, 161 în 1952, 175 în primele trei trimestre ale lui 1953", „Vom face din voi asasini" — țipă primul-șef Dumont UDA de la baza din Chievres.

Tinerii belgieni ascultă comenzi în engleză. Nu e vorba de „spiritul" american al acestor comenzi ci de limba propriu-zisă. La Edegem un soldat a primit o scrisoare pe care logodnica lui a atins-o cu buzele. Culoarea roșie imprimată de buzele tinerei fete l-au făcut pe ofițer să se cutremure. In micul semn gingaș a întrezărit... pericolul comunist. Soldatul a căpătat pentru aceasta patru zile de arest.

Impotriva acestor abuzuri protestul tineretului belgian crește vertiginos. Roux, Lokeren, Courcelle, Grammont pretutindeni mitinguri, concursuri sportive, baluri, seri cinematografice — toate împotriva dublării duratei serviciului militar, pentru un tratament omenesc al ostașilor.

Tineretul belgian condus de Partidul Comunist din Belgia prin „Tineretul popular din Belgia" îl va sili pe ministrul general De Greef să revină asupra acestor persecuții împotriva soldaților belgieni, oricît ar scrișni din dinți inchizitorii de peste ocean.

. . . .

In cîntul al optulea din cartea lui De Coster e arătată Flandra eliberată de sub cotropirea spaniolă. In rîndurile de față sînt cîteva date — un arpegiu — pentru cîntul al 9-lea. Și cîntul acesta va fi cîntat de poporul Belgiei, de tineretul „dulcei Flandre" care a moștenit nu numai voioșia și grația lui Ullenspiegel, ci și dîrzenia și curajul său în lupta împotriva ocupanților și slugilor lor.

CAMIL BACIU

„Scînteia tineretului"
Pag. 4-a 4 septembrie 1954

REDACȚIA: București, Piața Scînteii Tel. Nr. 7.81.00. Secția scrisori Tel. Nr. 7.06.91. DIFUZAREA: Tel. Nr. 5.38.77. TIPARUL: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin" — Piața Scînteii